

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Εὐσεβίου Λέκη
Ποντίων Λόδοις
Εθνική Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

Η

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ΥΜΝΟΥ

Τῆ Παρασκευῇ περί τὴν θ' ὥραν, κατελθὼν ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ Ναῶ μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως, ἐν τῷ Νάρθηκι ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ φέρων τὴν Ποιμαντορικὴν ράβδον (πατερίτζαν) εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῶ, καὶ εὐλογήσας τὸν λαὸν ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον. Ψαλλομένου δὲ τοῦ *Εἰς πολλὰ ἔτη* ὑπὸ τῶν Χορῶν, λαμβάνουσι καιρὸν ὁ, τε Μ. Ἀρχιμανδρίτης μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου καὶ τοῦ Δευτερεύοντος, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Τριτεύων μεθ' ἑνὸς ἑτέρου Διακόνου. Καὶ ὁ μὲν Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἵστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ, οἱ δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἱερῷ. Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ Πατριάρχης ἄρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι . . . Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου παρὰ τῷ Πριμικηρίῳ, λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ *Ἀξίον ἔστιν*, ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλων *Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους*· τούτου ψαλλομένου, οἱ μέλ-

λοντες χοροστατήσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος διὰ τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης, προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἴστανται ἕκαστος εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος· ἀρχομένου δὲ καὶ τοῦ β' Χοροῦ ψάλλειν τὸ αὐτὸ μέλος, ἐξέρχονται οἱ Διάκονοι, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τῆς Ὁραίας πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ τοῦ Πατριάρχου, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων μετὰ τοῦ ἑτέρου. Μεσοῦντος τοῦ μέλους τοῦ β' Χοροῦ, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρόνου, καὶ προπορευομένου τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν· καὶ ὁ μὲν Πριμικῆριος μένει ἰστάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας Εἰκόνας τῆς Θεοτόκου, ὁ δὲ Πατριάρχης ἀσπασάμενος τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον· ἐνῶ δὲ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ τρίτον *Τὸ προσταχθὲν ἀργοσυντόμως*, ὁ Πατριάρχης ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων αὐθις τῶν Διακόνων, καὶ στὰς ἐνώπιον τῆς ἀγίας Εἰκόνας καὶ θυμιάσας τρίς, ἀρχετχι ἀναγινώσκειν τὴν α' Στάσιν τῶν Οἴκων θυμιῶν ἀνά τρίς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Οἴκου· πληρωθείσης τῆς α' τῶν Οἴκων Στάσεως, ἀσπάζεται τὴν ἀγίαν Εἰκόνα καὶ στρέψας εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τρικηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*· εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, ἐξέρχεται προπορευομένων τοῦ τε Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ δὲ Πριμικῆριος ποιήσας σχῆμα ἀποχωρεῖ, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος, ὡς καὶ ὁ Δευτερεύων, ἀποθέμενοι τὰς ἱερατικὰς στολὰς καὶ τὰ δικηροτρίκηρα ἐξέρχονται καὶ ἴστανται παρὰ τῷ Θρόνῳ· οἱ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ ψάλλουσι τὴν α' καὶ γ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος καὶ μετὰ τὸ τέλος ψάλλεται τὸ *Τῆ ὑπερμάχῳ ἀργῶς* καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τῶν δύο χορῶν· κατὰ δὲ τὸν προτελευταῖον Στίχον τούτου, ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης προσελθὼν τῷ α' τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερεῖ διὰ σχήματος προσκαλεῖ αὐτὸν καὶ οὗτος ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα, προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον,

πληρουμένου δὲ τοῦ μέλους, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος, προπορευομένων τοῦ Τριτεύοντος καὶ ἐνὸς Διακόνου μετὰ δικηροτρικηρίων καὶ ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας Εἰκόνας καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀνά τρίς, ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὴν β' τῶν οἴκων Στάσιν κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Πληρωθέντων τῶν Οἴκων, ἀσπάζεται τὴν ἁγίαν Εἰκόνα καὶ ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον, παραμένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν δ', ε' καὶ σ' Ὠδὴν, καθ' ἣν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν δεύτερον τῶν χοροστατούντων Ἀρχιερέα, ὅστις λαβὼν ἐπίσης καιρὸν εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ συντόμου *Τῆ ὑπερμάχῳ* ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἀναγινώσκει τὴν γ' τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὅ,τι ὁ προσηγηθεὶς καὶ μένει ἐν τῷ Ἱερῷ· οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦ Κανόνος τὴν ζ', η' καὶ θ' Ὠδὴν. Ψαλλομένης τῆς ζ' Ὠδῆς, ἐξελθόντες τοῦ Ἱεροῦ οἱ δύο ἐνδεδυμένοι Διάκονοι θυμιῶσι κατὰ τὴν τάξιν τὸν λαόν, κατὰ δὲ τὴν θ' Ὠδὴν ἐξέρχεται αὐθις ὁ Ἐκκλησιάρχης καὶ προσκαλεῖ διὰ σχήματος τὸν τρίτον τῶν Ἀρχιερέων, ὃς καὶ λαβὼν ὡσαύτως καιρὸν, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου, ἐνδύεται τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ *Τῆ ὑπερμάχῳ*, ἐξέρχεται μετὰ τῶν αὐτῶν Διακόνων, καὶ θυμιάσας τὸν Πατριάρχην τρίς, καὶ τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, ἀναγινώσκει τὴν δ' τῶν Οἴκων Στάσιν, ἧς πληρωθείσης ποιεῖ καὶ αὐτὸς ὡς οἱ ἄλλοι δύο Ἀρχιερεῖς· τότε οἱ μένοντες ἐν τῷ Χορῷ Ἀρχιερεῖς κατὰ τάξιν ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου προσερχόμενοι τῷ Πατριάρχῃ ποιῶσι σχῆμα καὶ ἀσπαζόμενοι τὴν ἁγίαν Εἰκόνα εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερὸν, μετὰ δὲ τὸ τελευταῖον σύντομον *Τῆ ὑπερμάχῳ*, ὁ Ἀναγνώστης λέγει τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Κοντάκιον, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τοῦ Διβαμβούλου ἐλθὼν ἵσταται κατὰ τὴν τάξιν ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, ἐπίσης καὶ οἱ Διάκονοι πάντες ἐξελθόντες τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Πύλης μετὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Ἱερέων, λαμβάνουσι τὰς οικεῖας θέσεις, ἥτοι ὁ μὲν Ἐκκλησιάρχης καὶ οἱ Ἱερεῖς ἵστανται ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου, οἱ δὲ Διάκονοι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θρόνου· ὁ Ἀναγνώ-

στης Ἱερεὺς ἐξακολουθεῖ λέγων μετὰ τὸ Κοντάκιον *Τῆ ὑπερμάχῳ*
 τὸ Κύριε ἐλέησον μ' καὶ τὸ Ὅ ἐν παντὶ καιρῷ, ὁ Πατριάρχης τὸ
 Ὅ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ οἱ Κανονάρχαι τὸ "Ἀσπιλε ἀμό-
 λυντε καὶ τὸ Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερεὺς λέγει
 τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν καὶ τὸ *Εὐξώμεθα*. Εἰς τὸ τέλος δὲ οἱ Χοροὶ
 ψάλλουσι μετὰ μέλους τὸ Κάθισμα *Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθε-
 νίας σου*· τούτου πληρωθέντος, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ Θρό-
 νου καὶ εὐλογήσας ἐξέρχεται, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἐκ τοῦ ἱεροῦ
Βήματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότητος ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
 Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εὐξείνος Δέσχη
 Ποντίων Νάουσας
 Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

Η

ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ

Τῆ ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη ἑσπέρας, περὶ τὴν 16' ὥραν κρούουσιν οἱ κώδωνες, ἡ δὲ Αὐτοῦ Θ. Παναγιότης κατέρχεται περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τῆς ἀκολούθου παρατάξεως. Προπορευομένων τεσσάρων κλητῆρων ραβδούχων καὶ ἀγγελόντων τὴν ἔλευσιν τοῦ Πατριάρχου, ἔπεται ἅπας ὁ ἱερός τῶν ἡμερῶν κληρὸς μετὰ τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου βαδίζων στοιχηδὸν πρὸ τοῦ Πατριάρχου, ὡς καὶ ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων τὴν πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν ῥάβδον· τούτοις δὲ ἔπεται ὁ Πατριάρχης κρατῶν χαζράνιον, συμβαδίζουσι δὲ τῷ Πατριάρχῃ ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ἐκ δεξιῶν καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξ εὐωνύμων, καὶ ἔπονται ὁ Δευτερεύων, ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Διακόνων· ὅταν φθάσωσιν ἔμπροσθεν τῆς Μ. πύλης τοῦ Ναοῦ, ὁ Πατριάρχης ἐνδύεται παρὰ τοῦ Μ. Ἀρχιδιακόνου τὸν Μανδύαν, ὁ δὲ Μ. Ἐκκλησιάρχης δίδωσι τῷ Πρωτοσυγκέλλῳ τὴν ῥάβδον καὶ οὗτος ἐγχειρίζει ταύτην τῷ Πατριάρχῃ ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· διὰ τῆς αὐτῆς δὲ τάξεως εἰσέρχονται ἅπαντες εἰς τὸν Ναὸν προπορευομένου τοῦ Μ. Πριμικηρίου φέροντος τὸ μέγα κηροπήγιον (διβάμβουλον). Φθάσας ὁ Πατριάρχης ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ

Εἰς πολλὰ ἔτη καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον· ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τότε, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων λαμβάνουσι καιρὸν παρὰ τοῦ Πατριάρχου, ἔπονται δὲ ὁ Τριτεύων καὶ οἱ λοιποὶ Διάκονοι καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα οἱ μὲν διὰ τῆς τοῦ βορείου κλίτους πύλης, οἱ δὲ διὰ τῆς τοῦ νοτίου, καὶ μένει παρὰ τῷ Πατριάρχῃ μόνος ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος· ὁ δὲ Μ. Ἀρχιμανδρίτης στὰς ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης μετ' Ἐπιτραχηλίου ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε* κτλ. ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀναγνώστης Ἱερεὺς ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Πατριάρχου ἄρχεται ἀναγινώσκειν τὸ Τρισάγιον μετὰ μέλους καὶ τοὺς πρὸ τοῦ Ἐξαψάλμου δύο ψαλμούς· ἀρχομένου δὲ τοῦ α' ψαλμοῦ, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ Ἱεροῦ πύλης, προπορευομένου λαμπαδούχου, ἐνδεδυμένος Φελώνιον μετ' Ἐπιτραχηλίου καὶ φέρων θυμιατὸν (Κατζί), θυμιᾷ, ὡς εἴθισται, ἅπαντα τὸν λαὸν καὶ ἐπιστρέψας ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ὠραίας Πύλης καὶ ἐκφωνεῖ μετὰ τὸ δεύτερον Τρισάγιον, τὸ Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, ὁ Ἀναγνώστης εἶτα τὸ *Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπὰ δύο Τροπάρια*· ὁ δὲ Ἀρχιμανδρίτης *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς* κτλ. καὶ ἀκολούθως τὴν ἐκφώνησιν Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ εὐθύς Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται τοῦ Ἐξαψάλμου· τούτου πληρωθέντος, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης λέγει τὴν Μ. Συναπτὴν καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὸ Ἀλληλούϊα μετὰ μέλους τετράκις, λέγοντες καὶ τοὺς συνήθεις Στίχους *Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζει· Δικαιοσύνην μάθετε· Πρόσθετε αὐτοῖς κακά· Ζῆλος λήψεται λαόν, καὶ τὸ Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ, δις μὲν ἀργῶς, ἅπαξ δὲ ἀργοσυντόμως· τὰ δύο τελευταῖα λέγονται σὺν τῷ Δόξα καὶ νῦν· ἀρχομένου τοῦ μέλους, οἱ μέλλοντες χοροστατῆσαι Ἀρχιερεῖς ἐξέρχονται τῆς νοτίου τοῦ Ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένου τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου καὶ ἵστανται ἕκαστος κατὰ τάξιν ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ θέσει, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχῃ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, εὐθύς δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ποιήσας σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν ἵνα ἐνδυθῇ ἀφείς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἑνα τῶν Διηκόνων· ἀρχομένου τοῦ 6' Χοροῦ ψάλλειν τὸ 6' Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ Μα-*

θηται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τῶν λοιπῶν διακόνων ἐξέρχονται ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ἐνδεδυμένοι τὰς ἱεράς αὐτῶν στολὰς, καὶ κρατοῦντες ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος καὶ ὁ Δευτερεύων τὰ τριχήρια, ὁ δὲ Τριτεύων καὶ ὁ δ' τῶν Διακόνων τὰ δικήρια, ἵστανται περὶ τὸν θρόνον, ἐκ δεξιῶν μὲν ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Τριτεύοντος, ἐξ ἀριστερῶν δὲ ὁ Δευτερεύων καὶ ὁ ἕτερος ἀρχομένου δὲ τοῦ α' Χοροῦ ψάλλειν τὸ τρίτον Ὅτε οἱ ἐνδοξοὶ μαθηταὶ ἀργοσυντόμως, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ προπορευομένων τοῦ Ἐκκλησιάρχου, τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν Διακόνων εἰσέρχεται διὰ τῆς Ὁραίας Πύλης εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα τιθέασιν ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας πύλης τὸ Τρισκέλιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ οἱ μὲν Διάκονοι ἐξερχόμενοι ἵστανται ἀνὰ δύο περὶ αὐτὸ κρατοῦντες τὰ δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ Πριμικήριος μετὰ τῆς Λαμπάδος ἀπέναντι τῆς Ὁραίας πύλης πληρωθέντος δὲ τοῦ μέλους, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου* κτλ. ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη* πᾶσι, οἱ Χοροὶ *Καὶ τῷ πνεύματι σου*, ὁ Πατριάρχης *Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα*, ὁ Ἀρχιδιάκονος *Πρόσχωμεν*· καὶ ἀναγινώσκει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τοῦ λαοῦ ἐν πάσῃ εὐλαβείᾳ καὶ προσοχῇ ἀκροωμένου· τούτου πληρωθέντος, εὐλογήσας τὸν λαὸν διὰ τριχηρίου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα καὶ ἀποθέσας τὸ Ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ Ὠμοφόριον ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐξέρχεται, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου καὶ τῶν δύο Διακόνων, καὶ ἵσταται αὐθις ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ Πριμικήριος ποιήσας σχῆμα τῷ Πατριάρχει, ἀποχωρεῖ, ταύτοχρόνως δὲ καὶ ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τοῦ Δευτερεύοντος ἀποχωροῦσι καὶ ἐκδυθέντες τὰς ἱερατικάς αὐτῶν στολὰς ἐξέρχονται καὶ ἵστανται παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Πατριάρχου. Ἀρχομένων δὲ τῶν Χορῶν ψάλλειν τὰ Ἀντίφωνα, εἰς τὸ β' Ἀντίφωνον ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης μετὰ τοῦ Τριτεύοντος καὶ τοῦ ἑτέρου τῶν Διακόνων ἐξέρχονται τῆς Ὁραίας Πύλης, καὶ οἱ μὲν ἵστανται περὶ αὐτήν, ὁ δὲ Ἐκκλησιάρχης προσέρχεται τῷ πρωτοθρόνῳ Ἀρχιερεῖ καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν διὰ σχήματος· οὗτος δὲ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν προπορευομένου τοῦ τε Ἐκκλησιάρχου καὶ τῶν Διακόνων, οἵτινες ἐξέρχονται αὐθις καὶ ἵστανται περὶ τὸ Τρισκέ-

λιον κρατοῦντες δικηροτρίκηρα, ὁ δὲ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον· πληρωθέντος δὲ τοῦ Καθίσματος Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς μαθητὰς διατρέφων, ὁ Τριτεύων ἐκφωνεῖ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς, ὁ Πατριάρχης Εἰρήνη παῖσι, οἱ Χοροὶ Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται παρὰ τῷ Τρισκελλίῳ καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' Εὐαγγέλιον, οὗ πληρωθέντος, ὁ α' Χορὸς ψάλλει συντόμως τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι, ὅπερ ψάλλεται ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν Χορῶν εἰς ἕκαστον τῶν Εὐαγγελίων, ἐξαιρουμένου τοῦ τελευταίου· ἡ δὲ πρὸς τοὺς χοροστατοῦντας καὶ μέλλοντας ἀναγνώσειν τὰ ἱερά Εὐαγγέλια Ἀρχιερεῖς παρὰ τοῦ Ἐκκλησιάρχου πρόσκλησις ἐπαναλαμβάνεται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἀρχιερέων κατὰ τάξιν μέχρι τοῦ τελευταίου. Μετὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς τὰ ἐναπολειπόμενα Εὐαγγέλια ἀναγινώσκονται ὑπὸ τοῦ Μ. Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Ἀρχιγραμματέως, τοῦ Μ. Ἀρχιμανδρίτου, τοῦ Συγκέλλου καὶ καθεξῆς· διὰ τούτους ὅμως οἱ Διάκονοι ἔσωθεν τοῦ Βήματος ἰστάμενοι ἐκφωνοῦσιν ἐκ περιτροπῆς τὸ Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς. Πληρωθέντος τοῦ Β' Εὐαγγελίου, ἄρχεται ὁ β' χορὸς ψάλλειν τὸ δ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ποιός σε τρόπος Ἰούδα, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Γ' Εὐαγγέλιον· μετὰ τὸ τέλος, ὁ β' Χορὸς τὸ Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ ζ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὡ πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητῆς καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Δ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ β' Χορὸς τὸ ι' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Καθίσματος Ὅτε παρῆσθης τῷ Καϊάφα ὁ Θεὸς καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Ε' Εὐαγγέλιον· μετὰ τοῦτο, ὁ α' Χορὸς τὸ ιγ' Ἀντίφωνον μέχρι τοῦ Θεοτοκίου τροπαρίου Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου τὴν χάραν τοῦ κόσμου δεξαμένη· τότε ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἐνδεδυμένος Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, αἶρει τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ ποιήσας κύκλον περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ψάλλων κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου ἐν κατανύξει τὸ Ἰδιόμελον Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ἐξέρχεται τῆς βορείου τοῦ ἱεροῦ Βήματος πύλης προπορευομένων τοῦ Πριμικηρίου, τῶν Λαμπαδούχων, καὶ δύο Διακόνων θυμιώντων καὶ φθάνει εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ ἐνθα πῆγνυται ὁ Σταυρός¹. ὁ δὲ α' Χορὸς ἐπαναλαμ-

1. Ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ (ὡς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει μέχρι τοῦδε) ἡ ἐξοδος αὕτη τοῦ Ἐσταυρωμένου οὐκ ἐγένετο μέχρι τῆς πατριαρχείας

βάνει τὸ αὐτὸ Ἰδιόμελον ψάλλων αὐτὸ εἰς τὸν ἦχόν του· εἶτα ὁ β' Χορὸς *Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἐορτάσωμεν κτλ.* μέχρι τοῦ Καθίσματος Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Νόμου καὶ ἀναγινώσκειται τὸ ε' Εὐαγγέλιον. Μετὰ ταῦτα ὁ α' Χορὸς ἄρχεται τῶν Μακαρισμῶν *Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,* ὁ δὲ β' Χορὸς ἐρχόμενος εἰς τὸν Μακαρισμὸν *Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην ψάλλει τὸ τροπάριον Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ,* καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῶν ὑπολοίπων Μακαρισμῶν· μετὰ δὲ τὸ *Καὶ νῦν Τὴν Μητέρα σου Χριστέ,* ψάλλεται τὸ Προκείμενον *Διμερίσαντο τὰ ἰμάτιά μου ἑαυτοῖς ἐκ γ' μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ,* καὶ ἀναγινώσκειται τὸ ζ' Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸν Ν' φαλμὸν χύμα, καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Η' Εὐαγγέλιον. Μετὰ τοῦτο ἄρχεται ὁ α' Χορὸς ψάλλειν τὸν Κανόνα *Πρὸς σὲ ὀρθρίζω τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν ἀνά δ' τροπάρια μετὰ τοῦ Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἐν ἐλάστῃ Ὠδῇ,* καὶ τὸν Εἰρμὸν ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὸ τέλος· μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τῆς Μ. Παρασκευῆς. Μετὰ ταῦτα ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὴν η' Ὠδὴν, μετὰ δὲ τὸν Εἰρμὸν ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός,* καὶ ὁ Πατριάρχης ἄρχεται ψάλλειν τὴν θ' Ὠδὴν *Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,* μετὰ τὸν Εἰρμὸν ἢ Αἵτησις, καὶ ἀκολούθως ψάλλει τὸ Ἐξαποστειλάριον *Τὸν ληστήν· αὐθημερὸν ὅπερ ψάλλεται ἐκ γ' φαλλομένου τοῦ Ἐξαποστειλαρίου* ἐρχεται ὁ Πριμικήριος καὶ ἵσταται ἐν τῷ ὠρισμένῳ τόπῳ, ὡς εἴθισται· μετὰ τὸ Ἐξαποστειλάριον ἀναγινώσκειται τὸ Θ' Εὐαγγέλιον, μετ' αὐτὸ δὲ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ *Πᾶσα προή.* Εἰς τὸ *Αἰνεῖτε* ὁ Πατριάρχης κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ προσκυνεῖ τὸν Ἑσταυρωμένον καὶ εὐλογήσας τὸν λαόν, τοῦ α' Χοροῦ ψάλλοντος τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη,* ἀνέρχεται αὐθις καὶ ἵσταται εἰς τὸν θρόνον, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα· μετὰ τὸ *Καὶ νῦν Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγῳσιν*

Σωφρονίου τοῦ ἀπὸ Ἀμασείας (1864), καθόσον οὔτε τὸ Τριώδιον σημεῖοι τοιαύτην τιὰ τάξιν, οὔτε τὸ ἀρχαῖον Τυπικόν· ἤδη ὅμως καθιερώθη, οὕτως εἰπεῖν, καὶ ὁ λαὸς φαίνεται ποθῶν ἵνα ἐνλαβῶς προσκυνήσῃ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὸν διὰ τὰς ἡμετέρας ἀμαρτίας ἀναρτηθέντα ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ Θεάνθρωπον.

ἀναγινώσκειται τὸ Ἰ' Εὐαγγέλιον, εἶτα ὁ Πατριάρχης τὸ Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν γύμα, καὶ μετὰ τὸ τέλος ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης τὸ Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κτλ. καὶ μετὰ τὴν Ἐκρώνησιν Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς ἀναγινώσκειται τὸ ΙΑ' Εὐαγγέλιον· εἶτα ἄρχονται ψάλλεσθαι τὰ Ἀπόστιχα ἀπὸ τοῦ 6' Χοροῦ, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος μετὰ τούτου ποιήσας τῷ Πατριάρχῃ σχῆμα εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν καὶ ἐνδύεται τὴν στολὴν αὐτοῦ ὅπως ἀναγνώσῃ τὸ τελευταῖον Εὐαγγέλιον. Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν Ἦδη βάπτεται κάλαμος ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐξέρχεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἔρχεται πρὸς τὸν Πατριάρχην καὶ κύψας λέγει *Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν*, ὁ Πατριάρχης ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα, λέγει Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου κτλ. ὁ δὲ ἐπειπὼν τρίς τὸ Ἀμήν, εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν, καὶ ἐξελθὼν διὰ τῆς Βορείου πύλης ἀνέρχεται εἰς τὸν Ἀμβωνα. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἰδιομέλου, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἰστάμενος εἰς τὴν Ὁρθίαν πύλην ἐκφωνεῖ *Σοφία, ὀρθοὶ, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου*, ὁ Πατριάρχης *Εἰρήνη πᾶσι, οἱ Χοροὶ Καὶ τῷ πνεύματί σου*, ὁ Ἀρχιδιάκονος ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου*, καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΒ' καὶ τελευταῖον Εὐαγγέλιον *Τῇ ἐπαύριον ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν Παρασκευὴν*· μετὰ τὸ τέλος, ὁ Πατριάρχης εὐλογεῖ, οἱ δὲ Χοροὶ ψάλλουσιν τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, ὁ Ἀρχιδιάκονος κατελθὼν ἀπὸ τοῦ Ἀμβωνος φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τῷ Πατριάρχῃ πρὸς ἀσπασμὸν, καὶ ἀσπασάμενος τὴν χεῖρα τοῦ Πατριάρχου εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερὸν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης λέγει τὸ *Ἀγαθὸν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ*, ὁ δὲ Ἀναγνώστης Ἱερεὺς τὸ Τρισάγιον, καὶ ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία· τότε οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐκ τρίτου τὸ Ἀπολυτίκιον τροπάριον Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου τῷ τιμίῳ σου αἵματι*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης ἔσθην, *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν . . . Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις· ὁ Ἱεροδιάκονος Σοφία, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ὁ ὢν εὐλογητὸς Θεὸς ἡμῶν, ὁ Πατριάρχης Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Μ. Ἀρχιμανδρίτης Δόξα*

σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι, ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα κτλ. ὁ Πατριάρχης εὐλογῶν τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ θρόνου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν*, κατέρχεται τοῦ θρόνου, καὶ ποιήσας τρίς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ μετὰ τῆς αὐτῆς παρατάξεως, τοῦ Ἱερέως ἐκφωνοῦντος ἀπὸ τοῦ Βήματος *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη* ἡμῶν, φθάσας δὲ εἰς τὸν Νάρθηκα ἀποδύεται τὸν Μανδύαν καὶ ἀνερχόμενος τὰς βαθμίδας τοῦ Νάρθηκος, στραφεὶς εὐλογεῖ, τοῦ Μ. Πριμικηρίου ἐκφωνοῦντος τὸν Πολυχρονισμόν αὐτοῦ², ἀνελθὼν δὲ τὴν μεγάλην τῆς Πρωτοσυγκελίας κλίμακα ἵσταται εἰς τὸν ἐξώστην καὶ εὐλογήσας αὐθις τὸν ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ Ναοῦ ἱστάμενον λαόν, ἀναμένοντα καὶ τελευταῖον τὴν πατριαρχικὴν Εὐλογίαν, εἰσέρχεται διὰ τοῦ διαδρόμου τῆς Πρωτοσυγκελίας εἰς τὰ πατριαρχικὰ δωμάτια.

2. «Πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παραγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν αὐθέντην καὶ Δεσπότην τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον (δεῖνα), Κύριε φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη. Ἀμήν».

ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ ΝΑΟΥ

Α΄.

ΑΝ τύχωσιν Ἐγκαίνια Ναοῦ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλονται Στιχηρὰ τῶν Ἐγκαινίων δ΄, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ΄, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου τοῦ ἐγκαίνιαζομένου Ναοῦ, Δόξα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β΄ τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὰ Ἀπόστιχα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, τὰ Καθίσματα τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ Θεοτοκίων, ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ ἀνά δ΄, τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῶν Ἐγκαινίων β΄, τοῦ ἑορταζομένου Ἁγίου γ΄, καὶ γ΄ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἦ ἑορτὴ τῶν Ἀποστόλων, ἢ τοῦ Προδρόμου, ἢ τῶν Εὐαγγελιστῶν, ἢ τινος τῶν ἐπισήμως ἑορταζομένων Ἁγίων), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων.

Β'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα φάλλον-
ται Ἀναστάσιμα δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ γ',
Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, τὰ Ἀ-
ναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπο-
λυτίκιον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα μετὰ τῶν Ἐγ-
καινίων ἀντὶ Θεοδοκίων, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγ-
καινίων, καὶ ὁ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστι-
λάριον, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴ-
νους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῶν Ἐγκαινίων δ', Δόξα, τοῦ Ἀγίου
τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ
Σήμερον σωτηρία.

Γ'.

Ἄν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ μνήμης ἑορταζομένου Ἀγίου,
ἐν τῷ Ἑσπερινῷ Ἀναστάσιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', τοῦ ἑορ-
ταζομένου Ἀγίου γ' καὶ β' τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τοῦ
ἑορταζομένου Ἀγίου, Καὶ νῦν τὸ α' Θεοδοκίον τοῦ ἤχου, Ἀνα-
γνώσματα β' τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἐν τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ
ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῶν
Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀ-
γίου, τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τοῦ ἑορταζο-
μένου Ἀγίου καὶ τῶν Ἐγκαινίων ἀντὶ τῶν Θεοδοκίων, ὁ ἀνα-
στάσιμος Κανὼν, ὁ τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ὁ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου,
τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστιλάριον, τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ
Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστά-
σιμα γ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ γ' τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Δό-
ξα τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ (ἐὰν μὴ ἦ, ὡς προεῖρηται, ἡ μνήμη ἐπι-
σήμως ἑορταζομένου Ἀγίου), Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλη
Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Δ'.

Ἐάν τύχωσιν ἐν Θεομητορικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων γ', καὶ γ' τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β', καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ε'.

Ἐάν τύχωσιν ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται τῆς ἑορτῆς ε' καὶ β' τῶν Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς β' καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὰς γ' Στιχολογίας, τὸ Κάθισμα τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς, οἱ Κανόνες τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς, τῶν Ἐγκαινίων, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ αὖθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς δ', τῶν Ἐγκαινίων β' καὶ τοῦ Ἁγίου β', Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, ἡ Μεγάλῃ Δοξολογία καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ϛ'.

Ἐάν τύχωσιν ἐν Κυριακῇ μετὰ Θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ', τῆς ἑορτῆς δ', καὶ β' τῶν

Ἐγκαινίων, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων, Ἀναγνώσματα β' τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τῶν Ἐγκαινίων, τὰ ἀναστάσιμα Ἀπόστιχα, Δόξα τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, τὰ ἀναστάσιμα Καθίσματα, τῶν Ἐγκαινίων καὶ τὰ τῆς ἑορτῆς, ὁ ἀναστάσιμος Κανὼν, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τῶν Ἐγκαινίων, τὸ ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον, τὸ τῆς ἑορτῆς, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, καὶ τῶν Ἐγκαινίων. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα γ', τῆς ἑορτῆς γ', καὶ β' τοῦ Ἁγίου, Δόξα τῆς ἑορτῆς, Καὶ νῦν τῶν Ἐγκαινίων. ἡ Μεγάλη Δοξολογία καὶ τὸ Σήμερον σωτηρία.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ἐν ἐκάστη τῶν προταχθεισῶν περιπτώσεων ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Τελετουργοῦ ἀναλόγως τῆς τυχούσης ἑορτῆς.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΩΝ ΕΓΚΑΙΝΙΩΝ.

Ὁφείλει ὁ Ἀρχιερεὺς ἔχειν προητοιμασμένα τὰ ἀπαιτούμενα εἰς τὴν καθιέρωσιν καὶ τὸν Ἐγκαινιασμόν τοῦ Ναοῦ διάφορα εἶδη ὡς ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειοῦνται· καὶ ἀφ' ἐσπέρας ἀπέργεται μετὰ τοῦ Κλήρου εἰς τὸν νέον Ναὸν καὶ καταρτίζει πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τὰ ἅγια Λείψανα εἰς μερίδας τρεῖς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης· καὶ τεθέντων τούτων ἔνδον τοῦ Δισκαρίου καὶ ἄνωθεν ἀστερίσκου καὶ καλυφθέντων μετὰ καλύμματος, ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, τὸ Τριτάγιον, Ὅτι σοῦ, καὶ ψάλλονται τὰ Τροπάρια *Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, Ἀθλοφόροι Κυρίου, τοὺς Μάρτυρας Χριστοῦ*, τὸ τῆς ἡμέρας Τροπᾶριον, εἶτα τὸ Ὡς ἀπ' ἀρχῆς τῆς φύσεως, Δόξα Μαρτύρων θεῖος χορὸς, Καὶ νῦν Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος, μετὰ τῶν Ἀθλοφόρων, καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ πλησίον ἄλλος Ναὸς ἐγκαινιασμένος, μεταφέρει ταῦτα ἐν αὐτῷ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τίθησιν ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, ἔνθα καὶ καίει κηρὸς δι' ὅλης τῆς νυκτός· ψάλλεται δὲ Λυχνικὸν καὶ παννυχίς¹ ἐν τῷ Ναῷ τῷ ἀποδε-

1. Εἰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐν περιπτώσει Ἐγκαινίων Ναοῦ ὀφείλει γίνεσθαι Ἀγρυπνία, ἀλλὰ τανῦν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς μόνος, τῇ συνήθει ὥρᾳ, τὸ δὲ πρῶτ' ὁ Ὁρθρος, μεθ' ὃν τελοῦνται τὰ Ἐγκαίνια καὶ ἀκολούθως ἡ Λειτουργία.

ξαμένω τὰ Λείψανα τῶν Ἀγίων· εἰ δὲ οὐκ ἔστι τοιοῦτος Ναός, πᾶσα ἡ Ἀκολουθία γίνεται ἐν τῷ νέῳ Ναῷ, ὡς ἡ καθωρισμένη τάξις.

Τὸ πρῶτ' ψάλλεται ὁ Ὅρθρος, κατὰ τὴν τυπικὴν τῆς τυχούσης ἡμέρας διάταξιν (ὄρα τὰς διατάξεις § α'—ς'). Μετὰ δὲ τὸ Πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Αἰνεῖτε, κατέρχεται ὁ Ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, καὶ κλίνας τὰ γόνατα, βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς ἀναγινώτκει τὰς δύο προκαταρχτικὰς εὐχὰς τῶν Ἐγκαινίων Καλλίστου τοῦ ἁγιωτάτου Πατριάρχου, τὰς πρὸ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκαινίων ἐν τῷ Εὐχολογίῳ κειμένας, εἶτα ἐγειρόμενος προσκυνεῖ τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ προετοιμάζεται ὡς συνήθως διὰ τὴν Λειτουργίαν, ψαλλομένου τοῦ *Τὸν δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, μεθ' ὃ ψάλλονται τὰ Στιχηρὰ τῶν Αἰνῶν, τὸ Δοξαστικόν, ἡ Δοξολογία, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁρθρου καὶ ἡ Ἀπόλυσις. Εἶτα τὰ τῆς Κηρομαστίχης εἶδη τῆ χύτρα ἐγγέονται καὶ τίθεται αὕτη ἐπὶ τοῦ πυρὸς, μετὰ δὲ τὸ διαλυθῆναι αὐτὰ, πλησίον πάλιν τὴν χύτραν κατέχουσι τοῦ πυρὸς, ἵνα μὴ ἀποψυχρανθῶσι τὰ ἐν αὐτῇ· ὡσαύτως καὶ ἑτέρα χύτρα πληροῦται ὕδατος καὶ παρατίθεται τῷ πυρὶ ὅπως θερμανθῆ, εἰς ἔκπλυσιν τῆς ἁγίας Τραπέζης· εἶτα περιδεσμοῦνται τὰ χαρτῖα εἰς τὸ χεῖλος τοῦ Κίονος, ὥστε ἐξέχειν αὐτὰ ἐπάνω τοῦ χείλους δακτύλους δύο, καὶ ἀναγεμίζεται ἔσωθεν ὁ γῦρος τῶν χαρτίων μὲ τετριμμένον μάρμαρον ἵνα μὴ ρεύσῃ ἡ Κηρομαστίχη, καὶ πάντων τῶν ἄλλων χρησίμων προετοιμασθέντων, ὁ Ἀρχιερεὺς ποιεῖ *Εὐλογητὸν*, καὶ εὐθὺς τὸ *Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου*, εἶτα *Συναπτὴ μικρὰ* παρὰ τοῦ Διακόνου *Ἐτι καὶ ἔτι*, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν*, εἶτα *Εἰρήνην* πᾶσι, ὁ Διάκονος *Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν*, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν *Εὐχὴν* μυστικῶς καὶ τὴν *Ἐκφώνησιν* *Εἶη τὸ κράτος*⁴, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, αἶρει τὰ ἅγια

4. Ἄν μὴ τελῆται ἡ Ἀκολουθία εἰς τὸν νέον Ναόν, ἀλλ' εἰς ἕτερον ἐγκαινισμένον, ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐνδεδυμένος τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν (ὡς καὶ ἄπαρτες οἱ Ἱερεῖς), αἶρει ἐπὶ κεφαλῆς τὰ ἅγια Λείψανα καὶ μεταφέρει αὐτὰ εἰς τὸν νέον Ναόν μετὰ παρατάξεως, ὅπου μετὰ τὴν συνήθη περὶ τὸν νέον Ναόν Λιτανείαν,

Λείψανα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μετὰ ἀγίου Δίσκου, προπορευομένων τῶν Ἱερέων μετὰ Εὐαγγελίων, Σταυροῦ τε καὶ Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τῶν δὲ Ψαλτῶν ψαλλόντων τὰ Τροπάρια Ἁγιοὶ Μάρτυρες, Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ (ὡς καὶ ἅπας ὁ λαὸς) καὶ λιτανεύει περὶ αὐτὸν κύκλῳ, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων Ἐγκαινίζου, ἐγκαινίζου. Πάλαι μὲν ἐγκαινίζων. Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι. Δόξα Καὶ νῦν Ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν Πατρικῶν φθάσας δὲ ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τοῦ Ναοῦ, τίθησι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τετραποδίου, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἀναγινώσκει τὸν Ἀπόστολον, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. μετὰ τοῦτο αὖθις λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τῶν Ἐγκαινίων, καὶ ἀφοῦ φθάσῃ αὖθις πρὸ τῶν Πυλῶν ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον ὡς ἀνωτέρω. καὶ τρίτον λιτανεύει περὶ τὸν Ναὸν ψαλλομένης τῆς σ' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος. ἐλθὼν δὲ τελευταῖον πρὸ τῶν Πυλῶν τοῦ Ναοῦ ἐκφωνεῖ Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμῆν, καὶ ψάλλεται τὸ Τροπάριον Ὁ ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως. τούτου ψαλλομένου, ὁ Ἀρχιερεὺς τίθησι τὰ ἱερὰ Λείψανα ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου καὶ ἐπεύχεται τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ, εἶτα καὶ τὴν τῆς Εἰσόδου Εὐχὴν. τῶν δὲ Πυλῶν τοῦ Ναοῦ κεκλεισμένων οὐσῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ, Ἀρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν καὶ ἐπάραθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης. ἐνδοθεν δὲ τοῦ Ναοῦ ἰστάμενός τις ἀντιφωνεῖ Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; ὁ Ἀρχιερεὺς Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ. καὶ ταῦτα λέγονται ἐκ τρίτου. Μετὰ ταῦτα σφραγίσας τρεῖς τὰς πύλας μετὰ τῶν ἱερῶν Λειψάνων σταυροειδῶς, καὶ τούτων ἀνοιγομένων, εἰσέρχεται ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ Κλήρου καὶ σὺν αὐτοῖς πᾶς ὁ λαὸς, ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν. εἰσελθὼν δὲ ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα ἀποτίθησι τὰ ἅγια Λείψανα εἰς τὴν ἡτοιμασμένην αὐτοῖς ἀργυρᾶν θήκην, καὶ ἐπιχύσας τούτοις ἅγιον Μύρον, ἀσφαλίζει ταῦτα μετ' ἐπιμε-

εἰσέρχεται ἐν αὐτῷ ἐκτελέσων τὰ Ἐγκαίνια, καὶ ἀκολούθως τὴν Λειτουργίαν, διατάττει δὲ ἵνα τελεσθῇ ἡ Λειτουργία ἐν τῷ Ναῷ ἐκείνῳ.

λείας καὶ προσοχῆς μεγίστης, ἐκφωνῶν ἐκ γ' τὸ *Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν κτητόρων τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου*, τοῦ λαοῦ ἀντιφωνοῦντος *Αἰωνία ἡ μνήμη*, καὶ ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτει τὰς δύο Εὐχὰς, καὶ μετὰ τὸ *Ἀμὴν* εἰσφέρουσιν αὐτῷ θερμὴν τὴν Κηρομαστίχην, ἣν ἐκχέει ἐν μέσῳ τοῦ φυτοῦ καὶ συνεφαρμόζει τὰ χαρτία· εἶτα ἐπιλαβόντες οἱ παρατυχόντες τῆς ἁγίας Τραπέζης, τιθέασι ταύτην ἐπὶ τοῦ Κίονος, καὶ τούτων γιγνομένων οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν εἰς ἤχον β' τὸν 144 Ψαλμὸν *Υψώσω σε ὁ Θεός μου*, καὶ ξεομένης τῆς ἀπορρευσάσης Κηρομαστίχης, καθαιρομένου τε τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἔρρευσε, ψάλλεται ὁ 22 Ψαλμὸς *Κύριος ποιμαίνει με*· εἶτα ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*, καὶ εὐθὺς φέρεται τὸ σάββανον καὶ περιτίθεται ἐπὶ τὸν Ἀρχιερέα ἐπάνω τῶν ἀρχιερατικῶν αὐτοῦ ἀμφίων ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν ἐπὶ τῷ μὴ φαίνεσθαι τὰ ἀρχιερατικά αὐτοῦ ἄμφια καὶ δεσμοῦνται μετὰ ζώνης, περιτυλίσσονται δὲ καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βραχίονες μετὰ δύο καινῶν μανδηλίων δεσμουμένων καὶ αὐτῶν ὑπὸ ζώνης, καὶ οὕτω περιβληθέντος τοῦ Ἀρχιερέως, τίθεται ἐπεύχιον ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων Θυρῶν, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Ἐτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα*, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὰ γόνατα λέγει τὴν Εὐχὴν *Ὁ Θεός ὁ ἀναρχος*, εἶτα ὁ Διάκονος *Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς*, ἐπισυνάπτων καὶ τὴν μεγάλην Συναπτὴν *Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, καὶ λαβὼν τὰ Νίτρα (ἢ μοσχοσάπωνα), σφραγίζει ταῦτα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν καὶ ρίπτει αὐτὰ σταυροειδῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης, εἶτα φέρεται χλιαρὸν ὕδωρ, καὶ τοῦ Διακόνου εἰπόντος *Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*, ὁ Ἀρχιερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν, ἐπεύχεται τὸ ὕδωρ μυστικῶς, καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἐπιχέει αὐτὸ ἐπὶ τῆς Τραπέζης, λέγων *Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Ἀμὴν*, καὶ διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ὕδατος καὶ τῶν Νίτρων ἐκπλύνει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει αὐτὴν μετὰ καινῶν σπόγγων, τὸν δὲ Κίονα, ὡς μὴ δυνάμενος ταῖς χερσὶν ἐκπλῦναι, ἐκπλύνει καὶ σπογγίζει αὐτὸν μετὰ τοῦ σπόγγου· τούτων γιγνομένων, ψάλλεται ὁ 83 Ψαλμὸς *Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε*· μετὰ δὲ τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ἀποσπόγγισιν, ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ *Δόξα τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶ-*

ρας, καὶ λαβὼν Βικίον (Κανίον) ῥοδοστάγμου ἐπιχύσας πλύνει
 τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ σπογγίζει μετὰ τῶν Ἀντιμινσίων, καὶ
 τούτων γιγνομένων ψάλλεται εἰς ἤχον βαρὺν τὸ *Ῥαντιεις με*
ύσσώπω καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεις με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι, εἴτε αὖθις δοξάζει λέγων Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων,
 καὶ λαβὼν τὸ δοχεῖον τοῦ ἁγίου Μύρου, τοῦ Διακόνου λέγοντος
Πρόσχωμεν, ἐπιχέει Μύρον τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ, ψάλλων τρίς τὸ
Ἀλληλούια, ὡσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Βαπτίσματος, καὶ δι' αὐτοῦ ποιεῖ
Σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἓνα καὶ δύο ἑκατέρωθεν, καὶ ἀλείφει τῇ
χειρὶ διὰ τῶν τριῶν ἐκείνων Σταυρῶν πᾶσαν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν
σπογγίζων αὐτὴν δι' Ἀντιμινσίων· τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὸν Κίονα
τῆς Τραπέζης· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ὁ 132 Ψαλμὸς Ἰδοὺ
δὴ τί καλὸν, ἢ τί τερπνόν, καὶ μετὰ ταῦτα αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς
ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, καὶ τὸ Δόξα
σοι, ἁγία Τριάς ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων· εἶτα ἐφαρμόζει ἐπὶ τῶν τεσσάρων γωνιῶν τῆς Τραπέζης
τὰ τέσσαρα ὑφάσματα ἀπεικονισμένους ἔχοντα τοὺς τέσσαρας
Εὐαγγελιστάς, ἢ μόνᾳ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, προσκολλῶν αὐτὰ διὰ
Κηρομαστίχης, ἀκολουθῶν ἐφαπλοῖ τὸ λεγόμενον κατασάρκιον ἐπὶ
τῆς ἁγίας Τραπέζης, οὗ οἱ σχοῖνοι δεσμοῦνται σταυροειδῶς ὑπο-
κάτωθεν αὐτῆς ἐπὶ τοῦ Κίονος· τούτων τελουμένων, ψάλλεται ἐξ
ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν ὁ 131 Ψαλμὸς Μνήσθητι Κύριε τοῦ
Δαβὶδ· μετὰ τοῦτο αὖθις ὁ Ἀρχιερεὺς ἐκφωνεῖ Δόξα τῷ Θεῷ εἰς
τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν, καὶ νίπτει τὰς χεῖρας ἐν τινὶ ἀγγεῖῳ κινῶ
ἢ ἐν τῷ χωνευτηρίῳ, ὥστε μηδὲ ἓξ ἐκχυθῆναι ἔξω οὐδὲ ῥανίδα
μίαν, καὶ σπογγισάμενος τὰς χεῖρας μανδηλίῳ κινῶ, λαμβάνει
τὸν ἐπενδύτην τῆς ἁγίας Τραπέζης (ἦτοι τὸ ἐφάπλωμα) καὶ ἐφα-
πλοῖ αὐτὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅτε ψάλλεται ὁ 92 Ψαλμὸς Ὁ Κύ-
ριος ἐβασίλευσεν· καὶ αὖθις ἐκφωνεῖ Δόξα σοι, ἁγία Τριάς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν· μετὰ τὸ
Ἀμήν, ἐφαπλοῖ ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ ἐγκαινιασθέντα Ἀν-
τιμίνσια θάτερον θάτερον ἐπιτιθέμενος καὶ ἐπ' αὐτοῖς τὸ τῆς Ἐκ-
κλησίας, ἐπὶ τούτου δὲ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, καὶ ἐν τῇ οἰκείᾳ θέ-
σει τὸ ἱερὸν Ἀρτοφόριον, εἶτα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς· μετὰ τὸν ἀσπα-

σμόν, ὁ Ἀρχιερεὺς λαβὼν θυμιατόν, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸ Ἱερρατεῖον καὶ ἅπαντα τὸν Ναόν· ἕως οὗ δ' ἀποθυμιάσῃ τὸν Ναόν, οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν 25 Ψαλμὸν *Κρίνον με, Κύριε· τοῦ Ἀρχιερέως θυμιῶντος*, εἰς τῶν Ἱερέων ἐπακολουθεῖ τούτῳ βασιτάζων τὸ τοῦ ἁγίου Μύρου δοχεῖον καὶ ποιεῖ Σταυροὺς ἐκ τοῦ Μύρου διὰ καλάμου εἰς ἓνα ἕκαστον Κίονα καὶ Πηυσὸν (Κολῶνα καὶ Καμάραν)· τοῦ θυμιάματος συμπληρωθέντος καὶ τοῦ μυρώματος, συγχρόνως καὶ τοῦ Ψαλμοῦ, ὁ Ἀρχιερεὺς δοξάζει ὑψιφώνως οὕτω *Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ παντοδυνάμῳ καὶ ζωοποιῷ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν Συναπτὴν "Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν "Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἶτα Εἰρήνη πᾶσι, ὁ Διάκονος Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, ὁ Ἀρχιερεὺς τὴν Εὐχὴν Εὐχαριστοῦμέν σοι Κύριε, εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ "Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ Διακόνου, τὸ δὲ Εὐαγγέλιον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως· μετὰ ταῦτα κομίζεται τῷ Ἀρχιερεῖ κανδήλα καὶ κληνὴ καὶ θρυαλλίς (φυτρί) καὶ ἔλαιον, αὐτὸς δὲ ἰδίαις χερσὶν ἀνάπτει τὴν θρυαλλίδα καὶ ἀποτίθησι τὴν κανδήλαν ἐπὶ τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, εἶτα δὲ ἀποτιθέμενος τό τε σάββανον, τὰ μανδήλια καὶ τὴν ζώνην (ἅτινα διανέμονται τῷ λαῷ), ἐπιτρέπει τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ὑπηρέταις ἀνάψαι τὰς κανδήλας τοῦ Ναοῦ καὶ τοὺς κηροὺς, ψαλλομένου συγχρόνως τοῦ Δοξαστικοῦ τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, Καὶ νῦν Τὴν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων ἐπιτελοῦντες Κύριε· εἶτα τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν Ἐγκαινίων Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος, ἢ Ἐκτενὴς παρὰ τοῦ Διακόνου Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν, ἢ Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος, καὶ ἡ Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως.*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Α'.

Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου } *Ταῖς πρεσβείαις*
καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. } *τῆς Θεοτόκου κτλ.*

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων αἰνέσουσί σε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου κτλ.

B'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Μακάριος ὃν ἐξελέξω κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς Ἰηὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς κτλ.

Γ'.

Ἐξελεξάμην παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου.

Ὅτι ἔλεος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεός.

Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικὸν Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις.

Σημειωτέον ὅτι Δεσποτικῆς ἑορτῆς τυχούσης, προηγούνται τῆς τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθίας τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸ Κοινωνικόν.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΥ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΦΘΑΣΑΣ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῆς συνήθους ἐν παρατάξει συνοδίας αὐτοῦ εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, ἔρχεται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ ἔνθα ἴσταται ἅπας ὁ Κληρὸς πρὸς προὔπαντησιν αὐτοῦ, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἀρχιερεῖς οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα, τέσσαρες δὲ τῶν διακόνων ἐνδύονται τὰς ἱεράς αὐτῶν στολάς· καὶ κρατοῦντες δικηροτρίκηρα οἱ μὲν δύο ἐξ αὐτῶν θυμιῶσι τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον ἐν τῷ Ναῳ, οἱ δὲ δύο ἴστανται περὶ αὐτόν· προπορευομένου δὲ τοῦ Πριμικηρίου μὲ τὸ Διδάμβουλον, καὶ τῶν Χορῶν τῶν ψαλτῶν φαλλόντων τὸ Ἄξιόν ἐστιν, εἰσέρχεται ὁ Πατριάρχης εἰς τὸ ἱερόν Βῆμα. Τότε ὁ πρῶτος τῆ τάξει Ἀρχιερεὺς φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον ποιεῖ Εὐλογητὸν, ὁ Διάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστιν, μεθ' ὃ οἱ Ἀρχιερεῖς ψάλλουσι τὸ Εὐλογητὸς εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ τὸ Ὅτε καταβάς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον, οἱ Ἀρχιερεῖς τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, αὔθις τὸ Κύριε ἐλέησον τρίς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἄνευ τοῦ Δι' εὐχῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἐνδεδυμένος Μανδύαν, Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφύριον ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ ποιεῖ Εὐλογητὸν, εἶτα ἀναγινώσκει τὸ Τρισάγιον κτλ. ὡς ἄνωτέρω, καὶ γίνεται ἡ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ἵσταμένου τοῦ Πατριάρχου ἐν τῇ Ὠραία Πύλῃ, προσέρχεται ὁ Μέγας Λογοθέτης, καὶ διὰ τῆς συνήθους προσφωνήσεως προσκαλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, ὁ δὲ Πατριάρχης ποιεῖται τὴν εὐχαριστίαν, καὶ ἀκολούθως προσέρχεται αὐτῷ ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας καὶ μετὰ τὴν συνήθη προσλαλιὰν ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν Πατριαρχικὴν ῥάβδον, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Α. Θ. Π. ὀδηγουμένη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Λογοθέτου καὶ τῶν Διακόνων ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον καὶ εὐλογεῖ τὸν λαὸν μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὸ *Εἰς πολλὰ ἔτη*, μετὰ τοῦτο ὁ Πρωτοψάλτης μετὰ τοῦ Χοροῦ αὐτοῦ ψάλλει τὸν Πατριαρχικὸν πολυχρονισμόν *Πολυχρόνιον ποιήσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν παναγιώτατον καὶ σεβασμιώτατον ἡμῶν ἀθέντην καὶ Δεσπότην, τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, κύριον κύριον . . . Κύριε, φύλαττε αὐτὸν εἰς πολλὰ ἔτη*. Μετὰ τὸν πολυχρονισμόν ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος· εἰς τὸ τέλος οἱ Χοροὶ *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος· ἀπὸ τοῦ Βήματος τὸ Δι' εὐχῶν τοῦ ἀγίου Δεσπότητος ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή*.

ΤΕΛΕΤΗ

ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣ ὁ Πατριάρχης, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, μετὰ τῆς συνήθους παρατάξεως ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἴσταται ἔμπροσθεν τῆς μεγάλης πύλης τοῦ Ναοῦ καὶ ἐνδύεται τὸν Μανδύαν, καὶ οἱ μὲν ἅγιοι Ἄρχιερεῖς εἰσέρχονται κατ' εὐθείαν εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, οἱ δὲ Χοροὶ, προπορευομένου τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου καὶ δ' Διακόνων, τῶν δύο θυμιώντων τὸν Πατριάρχην εἰσερχόμενον εἰς τὸν Ναὸν, ψάλλουσι τὸ "Ἄξιόν ἐστιν, ὁ δὲ ἐστὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ εὐλογεῖ, ἀλλ' οὐ φέρει τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον, δύο δὲ τῶν Ἀρχιερέων ἀναβιδάζουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ Θρόνου, τότε προσερχόμενος ὁ Μητροπολίτης Ἡρακλείας, μετὰ τὴν συνήθη προσλαλίαν, ἐγγειρίζει τῷ Πατριάρχῃ τὴν Πατριαρχικὴν ράβδον καὶ ἀσπασάμενος τὴν δεξιὰν αὐτοῦ εἰσέρχεται καὶ οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὁ δὲ Μ. Λογοθέτης ἴσταται ἐν τῷ παραθρονίῳ. Εἶτα ὁ Μ. Ἐκκλησιάρχης φέρων ἐνδύει τὸν Πατριάρχην Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὁμοφόριον, ὁ δὲ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Πατριάρχης ποιεῖ εὐλογητὸν, ὁ Ἀρχιδιάκονος λέγει τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης "Ὅτι σοῦ ἐστιν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ τροπάριον Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, ὁ δὲ β' Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι κτλ.* ὁ Πατριάρχης *Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς*, καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ Πρωτοψάλτης τὸν πολυχρονισμόν, ὁ ἀπ' Ἀμβωνος λόγος, μεθ' ὃν οἱ Χοροὶ ψάλλουσι *Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα*, τοῦ Πατριάρχου εὐλογοῦντος τὸν λαόν, τὸ *Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη* ἡμῶν, καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

Η ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

ΤΗ Α' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΗΝ πρώτην Σεπτεμβρίου ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὸν πατριαρχικὸν Ναὸν κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τὸ πρῶτ' εἰς τὸν Ὁρθρὸν καὶ τὴν Λειτουργίαν, ἴσταται δὲ ἐν τῷ παραθρονίῳ φέρων Ἐπανωκαλύμμαχον καὶ Χαζράνιον. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν, οἱ ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Βήματος, ἔνθα ἀκροῶνται αὐτῆς, ἀνέρχονται εἰς τὸ μέγα Συνοδικὸν, ὅπου, μετὰ τὴν διανομὴν τοῦ Ἀντιδώρου, ἀνέρχεται καὶ ὁ Πατριάρχης, προπορευομένων τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ Λαμπάδων, τοῦ Πριμικηρίου μετὰ τοῦ Διβαμβούλου, καὶ τῶν ψαλτῶν, καὶ ἐνδύεται Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον. Εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Πατριάρχης Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Πατριάρχης Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ὁ α' Χορὸς ψάλλει τὸ Ἀπολυτίκιον Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ β' τὸ Ὑπομονῆς στύλος γέγονας, ὁ α' Χορὸς αὖθις τὸ Χαῖρε κεχαριτωμένη*· εἶτα ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον* τρίς, ὁ Δευτερεύων *Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὁ Δευτερεύων Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, οἱ Χοροὶ τὸ Κύριε ἐλέησον* ὡς εἴθισται, ὁ Μ. Ἀρχιδιάκονος *Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, ὁ Πατριάρχης Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεὸς, κτλ. καὶ τὴν Ἀπόλυσιν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων Τὸν Δεσπότην*

καὶ Ἀρχιερέα. Εἶτα ὁ Πατριάρχης ἀναγινώσκει τὴν Πράξιν, συγχωρῶν πάντας τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης εὐσεβεῖς καὶ Ὀρθόδοξους χριστιανούς πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ· μετὰ τὸ πέρασ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸν Πολυχρονισμόν τοῦ Πατριάρχου, οὗτος δὲ ὑπογράφει τὴν Ἰνδικτιῶνα τοῦ ἔτους, ὡς καὶ οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς ὑπογράφουσιν ἕκαστος κατὰ τάξιν, φοροῦντες Ἐπιτραχήλιον καὶ Ὠμοφόριον, οἱ δὲ Χοροὶ ἐν τῷ μεταξύ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν, ἀσπάζονται πάντες οἱ παριστάμενοι τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ οὕτω λήγει ἡ τελετή.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ ΕΝ ΤΗ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ

ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΩΝ Μ. ΕΟΡΤΩΝ

Τῆς ΚΔ' Δεκεμβρίου εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῇ ιβ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὴν α', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς ἡμέρας.

Ὅταν αἱ Ὁραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῇ ἡμέρᾳ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὸν Ὀρθρον σημαίνει εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν τῆς πρωΐας.

Τῆ πρώτῃ τοῦ ἔτους σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῆ Ε' Ἰανουαρίου εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῆ ια' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ'.

Ὅταν αἱ Ὁραι ψάλλωνται μόναι, σημαίνει εἰς τὴν α' τῆς πρωΐας, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς β', Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ'.

Τῆ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων σημαίνει εἰς τὰς ι' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ια' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς β'.

Τῆ Κυριακῇ τῆς Ὀρθοδοξίας σημαίνει εἰς τὰς ι' καὶ ἡμίσειαν, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς β' καὶ ἡμίσειαν.

Τῆ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτῃ, εἰς τὸν Ὄρθρον σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς ιβ', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῆ ἐσπέρᾳ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν ἀγίων Παθῶν, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', μετὰ ἡμίσειαν ὥραν κατέρχεται ὁ Πατριάρχης, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῆ Ἀγία καὶ Μ. Παρασκευῇ εἰς τὰς Ὁρας σημαίνει τῆ ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς γ' καὶ ἡμίσειαν.

Τῆ ἐσπέρᾳ, εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου, σημαίνει εἰς τὰς ιβ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς δ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρωτὶ σημαίνει εἰς τὰς ια', Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχᾳ σημαίνει εἰς τὰς ε' τῆς νυκτός, ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, ἢ Ἀνάστασις εἰς τὰς σ' καὶ ἡμίσειαν, Ἀπόλυσις εἰς τὰς θ' τῆς νυκτός.

Τῷ Ἐσπερινῷ τῆς Ἀναστάσεως σημαίνει εἰς τὰς γ', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται εἰς τὰς δ', Ἀπόλυσις εἰς τὰς σ'.

Τῆ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου σημαίνει εἰς τὰς ια', ὁ Πατριάρχης κατέρχεται μετὰ ἡμίσειαν ὥραν, Ἀπόλυσις εἰς τὴν α' καὶ ἡμίσειαν.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ
ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΚΑΘ' ΑΣ ΧΟΡΟΣΤΑΤΕΙ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ

ΚΑΘ' ἅπαντας τοὺς Ἑσπερινούς τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς Κυριακὰς τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ.

Τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος Αὐτοῦ.

Σεπτεμβρίου Α'. Τὴν Α' τῆς Ἰνδίκτου (ἐν τῷ παραθρονίῳ).

» Η'. Τὸ Γενέσιον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

» ΙΔ'. Τὴν Ὑψωσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ὀκτωβρίου ΚΣ'. Τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Νοεμβρίου Η'. Τῶν Ταξιαρχῶν.

» ΚΑ'. Τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

» Λ'. Τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου.

Δεκεμβρίου ς'. Τοῦ ἁγίου Νικολάου.

» ΚΔ'. Τὴν Παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων εἰς τὰς Ὁρας.

» ΚΕ'. Τῶν Χριστουγέννων.

» ΚΣ'. Τὴν Σύναξιν τῆς Θεοτόκου.

Ἰανουαρίου	Α΄.	Τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου.
»	Ε΄.	Τὴν Παραμονὴν τῶν Θεοφανείων εἰς τὰς Ὁρας.
»	Ϛ΄.	Τῶν ἁγίων Θεοφανείων.
»	Ζ΄.	Τὴν Σύναξιν τοῦ Προδρόμου.
»	Α΄.	Τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
Φεβρουαρίου	Β΄.	Τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου.
Μαρτίου	ΚΕ΄.	Τὸν Εὐαγγελισμὸν τῆς Θεοτόκου.
Ἀπριλίου	ΚΓ΄.	Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.
Μαΐου	ΚΑ΄.	Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.
Ἰουνίου	ΚΔ΄.	Τὸ Γενέθλιον τοῦ Προδρόμου.
»	ΚΘ΄.	Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
Ἰουλίου	ΙΑ΄.	Τῆς ἁγίας Εὐφημίας.
Αὐγούστου	Ϛ΄.	Τῆς Μεταμορφώσεως.
»	ΙΕ΄.	Τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.
»	ΚΘ΄.	Τῆς Ἀποτομῆς τοῦ Προδρόμου.

Τῆ Ἀγία καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆ

Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον, τὸ δὲ πρῶτ' ἐν τῷ παραθρονίῳ.

Τῆ Ἀγία καὶ Μ. Πέμπτη, τὸ πρῶτ' εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Παθῶν.

Τῆ Ἀγία καὶ Μ. Παρασκευῆ, εἰς τὰς Ὁρας καὶ τὸν Ἑσπερινόν, καὶ τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν Ὄρθρον τοῦ Ἐπιταφίου.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μ. Σαββάτῳ πρῶτ', εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὴν Λειτουργίαν.

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ τῆ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου.

Τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.

Ἰστέον ὅτι, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν ἔκπαλαι ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ συνήθειαν, ὁσάκις ἂν ἐχοροστάτει ὁ Πατριάρχης, συνεχοροστάτουν αὐτῷ καὶ οἱ Συνοδικοὶ Ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ τανῦν ἐν πᾶσι μὲν τοῖς Ὄρθροις καὶ ταῖς Λειτουργίαις συγχοροστατοῦσι, μόνον ὁμως ἐν τοῖς ἐφεξῆς Ἑσπερινοῖς, ἧτοι ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τῆς Α' τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων, τῆς Α' τοῦ ἔτους, τῆς Κυριακῆς

τῆς Ὁρθοδοξίας, τῆς Ἀκαθίστου, τῆς ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, τῆς Μ. Πέμπτης, τῆς Μ. Παρασκευῆς, τοῦ Μ. Σαββάτου, τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐκτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπισημῶν Χοροστασιῶν, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατερχόμενος ἐν τῷ Ναῷ, ἵσταται ἐν τῷ παραθρόνῳ (γεδέκι) μετὰ χαζρανίου καὶ ἄνευ Μανδύου, κατὰ τοὺς Ἑσπερινοὺς τῶν Κυριακῶν τῆς Ἀγ. καὶ Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὰς Προηγιασμένας, ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ καὶ τῷ Κανόνι τῷ ψαλλομένῳ τὴν Α' Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὴν ἑσπέραν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγ. Κανόνος, τὴν πρωίαν τῆς Ἀκαθίστου, τὴν ἑορτὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (ἐὰν μὴ τύχη ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε, ἐὰν βούληται ὁ Πατριάρχης, χοροστατεῖ ἐν τῷ θρόνῳ φέρων Μανδύαν), καὶ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἰνδίκτου.

Εὐξείνως
Ποντίων
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

ΠΕΡΙ

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ

Α'.

ΟΤΑΝ γίνηται χειροτονία Ἀρχιερέως ἐν ἡμέρᾳ ἄλλῃ πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ μὴ τύχη μνήμη ἑορταζομένου Ἁγίου, φάλλονται πάντα τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Ἀπολυτίκια, Κοντάκια, Καθίσματα, Κανόνες, Καταβασίαι, Ἐξαποστειλάρια, Αἶνοι, Ἀντίφωνα, Εἰσοδικόν, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.

Β'.

Ἄν δ' ἡ χειροτονία συμβῆ ἐν Κυριακῇ ἀπλῇ, λέγονται Καταβασίαι τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν τιμιωτέραν ἢ θ' Ὁδὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον εἶτα τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἄνευ Θεοδοκίου. Εἰς τοὺς Αἶνους μετὰ τὰ δ' Ἀναστάσιμα λέγονται καὶ τὰ τῆς Πεντηκοστῆς Παράδοξα σήμερον, Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τὸ Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς. Εἰσοδικόν Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Εἶτα τὸ ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον, τὸ

Εὐλογητὸς εἶ, τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. Τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος τῆς Πεντηκοστῆς καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Ἄξιόν ἐστιν, Κοινωνικὸν ἀντὶ τοῦ Αἰνεῖτε, Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν.

Γ'.

Ἡ αὐτὴ ἀναλογία τηρητέα καὶ ὅταν ἡ χειροτονία Ἀρχιερέως γίνηται ἐν ἄλλῃ πλὴν Κυριακῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἐορτάζηται ὁ Ἅγιος τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προηγούνται ἀναντιρρήτως τὰ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἔπονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

Δ'.

Ἐν Κυριακῇ δὲ μετὰ Ἁγίου δεδοξασμένου ἀν συμπέση χειροτονία Ἀρχιερέως, μετὰ τὰς Καταβασίας τῆς Πεντηκοστῆς τὴν τιμιωτέραν καὶ τὴν θ' Ὁδὴν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοδοκίον. Εἰς τοὺς Αἶνους Ἀναστάσιμα 6', τῆς Πεντηκοστῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη Μετὰ τὴν Δοξολογίαν Σήμερον σωτηρία. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ μετὰ τὴν Εἴσοδον Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς. Ἀπολυτίκια τὸ Ἀναστάσιμον, τῆς Πεντηκοστῆς, τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ Κοντάκιον Ὅτε καταβάς. (Τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω ἐν § Β').

Ε'.

Ἐν ἡμέρᾳ Θεομητορικῆς ἐορτῆς ἀν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, Καταβασίαι ψάλλονται αἱ κεκανονισμέναι τῆς ἐποχῆς, καὶ μόνον Ἐξαποστειλάριον πρὸ τοῦ τῆς ἐορτῆς ψάλλεται τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ εἰς τοὺς Αἶνους δύο μόνον Στιχηρὰ ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς. Δόξα τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς. Εἰς δὲ τὴν

Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, μετὰ τὴν Εἴσοδον, πρῶτον τὸ τῆς Πεντηκοστῆς, δεύτερον τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόστολος ἐπίσης τῆς Πεντηκοστῆς.

Z'.

Ἐν Δεσποτικῇ ἑορτῇ ἂν τελῆται χειροτονία Ἀρχιερέως, οὐδὲν ἄλλο ψάλλεται ἐκ τῶν τῆς Πεντηκοστῆς εἰμὴ τὸ Ἐξαποστειλᾶριον, οὐ ὅμως προηγείται ἅπαξ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ ἔπεται αὖθις τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν Εἴσοδον, λέγεται τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Πεντηκοστῆς ἀπὸ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ οὐδὲν πλέον.

ΠΕΡΙ

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ

ΟΤΑΝ τύχῃσι πλείονες τοῦ ἐνὸς Ἱερεῖς συλλειτουργοῦντες, ἀφ' ἑσπέρας ἂν γένηται Εἴσοδος, ἀπαιτοῦνται τρεῖς τοῦλάχιστον Ἱερεῖς καὶ ψάλλουσιν ἕξωθεν ἡμικύκλιον ἀποτελοῦντες¹ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ τὸ Φῶς ἱλαρὸν μέχρι τοῦ καὶ ἁγίου Πνεῦμα Θεοῦ, ἀπὸ δὲ τοῦ Βήματος τὸ ἐπίλοιπον, καὶ μετ' αὐτὸ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας ἅπαξ ἐκ τοῦ Βήματος καὶ δις ἕξωθεν. Εἰς δὲ τὴν

1. Καίτοι πάντες εἰσὶν ἴσοι καὶ ὀφείλουσι τιμᾶν καὶ σέβεσθαι ἀλλήλους, ἀλλὰ προηγῶνται ἢ κατὰ ὀφθίγια ἢ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας.

Λιτήν ὁ πρῶτος τῆ τάξει λέγει τὸ Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, καὶ τὸ Εἰρήνη πᾶσι· ὁ δεύτερος τὸ Δέσποτα πολυέλεε· καὶ ὁ τρίτος τὸ Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός· εἶτα ὁ πρῶτος κατάρχει τοῦ Θεοτόκε Παρθένε βοηθούτων καὶ τῶν λοιπῶν· ἀλλ' αὐτὸς μόνος θυμιᾷ καὶ στρέφει περὶ τοὺς ἄρτους μετὰ τοῦ Διακόνου. Τὸ δὲ πρῶτ' οὐδὲν ἄλλο ψάλλουσιν οἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς, ἐκ τοῦ Βήματος πλέον τῶν συνήθων καὶ τῶ ἐνὶ μόνῳ Λειτουργοῦντι ἱερεῖ, εἰμὴ τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ κατὰ τὴν Εἴσοδον, εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον (ὅτε καὶ θυμιᾷ ὁ πρῶτος τῆ τάξει τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὰς Εἰκόνας)· τὸ Κοντάκιον, καὶ τὸ Ἅγιος ὁ Θεός τὴν τρίτην φορὰν². Τὰς Ἐκφωνήσεις λέγουσιν ἐξ ὑπαμοιβῆς ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εὐλογεῖ δὲ τὰ τίμια Δῶρα ὡς καὶ τὸν λαόν, ὁσάκις ἂν δέη, ὁ πρῶτος τῆ τάξει, καὶ κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων κατὰ τάξιν ἕκαστος, τοῦ τελευταίου μεταδιδόντος καὶ τῷ Διακόνῳ.

Ἄν τὸ συλλειτουργῶν γίνηται ἐξ Ἀρχιερέων, ὁ πρῶτος τῆ τάξει φέρει τὸν Μανδύαν καὶ ἵσταται ἐπὶ τοῦ θρόνου μέχρι τῆς κανονισμένης ὥρας. Εἶτα εἰσελθὼν εἰς τὸ Ἱερὸν δίδωσι καὶ λαμβάνει³ συγχώρησιν παρὰ τῶν μελλόντων συλλειτουργῆσαι καὶ οὕτως ἐνδύονται πάντες. Κατὰ τὴν Δοξολογίαν ἐξέρχονται, προηγουμένων τῶν Ἱερέων, καὶ τελευταῖος ἔρχεται ὁ προεξάρχων φέρων καὶ Μίτραν ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ. Κατὰ τὴν Εἴσοδον ψάλλων ἐν συνοδείᾳ καὶ τῶν λοιπῶν Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων τὸ Εἰσοδικὸν εὐλογεῖ μετὰ τῶν δικηροτριχέρων, εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα πρῶτος, ἐπομένων τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ θυμιᾷ περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Πρόθεσιν, εἶτα τὰς τε ἱεράς Εἰκόνας ἐκ τῶν Βημοθύρων καὶ τὸν λαὸν ψάλλων τὸ Ἀπο-

2. Κακῶς τινες τῶν Ἱερέων κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐκ φιλοδοξίας κατακριτέας ψάλλουσι καὶ τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς, καὶ μετὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον κρατοῦντες τὰ Ἅγια μνημονεύουσι ζώντων καὶ τεθνεώτων, μὴ ἀρκούμενοι εἰς τὸ περιληπτικὸν καὶ καθιερωμένον Πάντων ὑμῶν μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεός.

3. Ἐὰν ὦσιν Ἐπίσκοποι καὶ ὁ προεξάρχων Μητροπολίτης αὐτῶν, ἢ Μητροπολίται καὶ ὁ προεξάρχων Πατριάρχης, ἀσπάζονται τὴν τούτου χεῖρα.

λυτίκιον⁴ καὶ τελευταῖον τὸ Κοντάκιον. Τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀφοῦ ψαλῆ δις ἔξωθεν, τὸ τρίτον λέγεται ἀπὸ τοῦ Βήματος, τὸ τέταρτον ἔξωθεν καὶ αὖθις τὸ πέμπτον ἔσωθεν. Εἶτα Δόξα Καὶ νῦν ἔξωθεν, ὡς καὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος, καὶ μετ' αὐτὸ ψάλλεται πάλιν ἐκ τοῦ Βήματος ἀργότερον τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιῶ καὶ ἀριστερῶ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικῆρων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ψάλλεται αὖθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ὁ Διάκονος εἶπη τὴν Ἐκφώνησιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὖθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δις ἔξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολιταὶ ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῆ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίας περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῆ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῆ τάξει Ἀρχιερέως.

4. Ἐὰν ἢ Μημβόσυρον, ψάλλεται ἐκ τοῦ Βήματος μετὰ τὸ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον καὶ τὸ τῶν Κεκοιμημένων. Ἐπιπέσει τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἅγιος ἀθάνατος καὶ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς κατὰ Στάσεις τέσσαρας ἐναλλάξ ὑπὸ τῶν δύο δεξιῶ καὶ ἀριστερῶ ἱσταμένων Ἀρχιερέων καὶ Ἱερέων, καὶ εὐλογεῖ ὁ προεξάρχων διὰ τῶν δικηροτρικῆρων λέγων τὸ Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ. Μετὰ τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς, ψάλλεται αὖθις ἔξωθεν ὑπὸ τοῦ δεξιοῦ Χοροῦ τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς, ἀφοῦ ὁ Διάκονος εἶπη τὴν Ἐκφώνησιν Δύναμις. Τότε ψάλλεται ἔσωθεν τὸ Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἔξωθεν ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν Χορῶν· αὖθις ἔσωθεν ψάλλεται τὸ Καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Εἶτα λέγεται ἡ φήμη τοῦ Πατριάρχου ἅπαξ ἔσωθεν καὶ δις ἔξωθεν, καὶ ἂν μὲν ὁ προεξάρχων ἢ Μητροπολίτης καὶ οἱ συλλειτουργοὶ Ἐπίσκοποι, ψάλλεται καὶ ἡ τοῦ Μητροπολίτου φήμη, ἔσωθέν τε καὶ ἔξωθεν· ἂν δὲ πάντες ὡς Μητροπολιταὶ ἢ πάντες Ἐπίσκοποι, παραλείπεται ἡ φήμη τοῦ πρώτου τῆ τάξει. Ἐν ἐκάστη εὐλογίας περιπτώσει εὐλογεῖ ὁ πρῶτος τῆ τάξει, καὶ οὗτος λαμβάνει τὰ Ἅγια ἐκ τῶν χειρῶν τοῦ Διακόνου καὶ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὴν δευτέραν Εἴσοδον καὶ μνημονεύει ζώντων τε καὶ τεθνεώτων· ἀλλ' αἱ Ἐκφωνήσεις διανέμονται κατὰ σειρὰν εἰς τρόπον μέχρι καὶ τῶν συλλειτουργούντων Ἱερέων. Τὰ Ἅγια εὐλογεῖ μόνον ὁ προεξάρχων, ἀλλ' οἱ Ἀρχιερεῖς κοινωνοῦσι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων ἰδίᾳ χειρὶ, οἱ δὲ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι μετέχουσι τούτων παρὰ τοῦ τελευταίου τῆ τάξει Ἀρχιερέως.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ

ΕΙΣ

ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ

ΤΕΛΕΥΤΗΣΑΝΤΟΣ τινος τῶν εὐσεβῶν, προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερός Κληρὸς· ἐλθόντες δὲ εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, ἐὰν ἦ καὶ Ἀρχιερεὺς, λαμβάνουσι καιρὸν οἱ Ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι· καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς βάλλουσιν Ἐπιτραχήλια, οἱ δὲ Διάκονοι ἐνδύονται Στιχάρια καὶ Ὠράρια κρατοῦντες θυμιατὰ καὶ δικηροτρίκηρα, τότε εἰς Ἱερεὺς μετὰ Διακόνου εἰσέρχονται ὅπου ὁ νεκρὸς κεῖται, καὶ ὁ μὲν Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα, ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ Διάκονος τὸ Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σοῦ ἐστίν, καὶ ψάλλουσιν εἰς ἦχον δ' τὰ Τροπάρια Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων· Εἰς τὴν κατάπανσίν σου Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται· Δόξα Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Καὶ νῦν Ἡ μόνη Ἀγνή καὶ Ἀχραντος Παρθένος·* Εἶτα ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου . . . ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου (δεῖνα), καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται κτλ. Τοῦ Κυρίου δεηθῶτω, ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν Ὁ Θεὸς τῶν Πνευμάτων, καὶ τὴν νεκρώτουσι πόλυσιν. Εἶτα ἄραντες τὸ λείψανόν, προπορευομένων τῶν Ἱε-

ρέων μετὰ λαμπάδων καὶ τῶν Διακόνων ἔμπροσθεν τοῦ Ἀρχιερέως φέροντος Μανδύαν καὶ Ράβδον, καὶ τῶν Ψαλτῶν ψαλλόντων τὸ Ἅγιος ὁ Θεὸς ἀπερχόμεθα εἰς τὸν ναόν, ἀφ' οὗ δὲ εἰσέλθωμιν τὸ μὲν λείψανον ἀποτίθεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας διὰ τρικηρίου ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ *Εὐλόγησον Δέσποτα*, ὁ Ἀρχιερεὺς *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων* καὶ εὐθὺς οἱ Χοροὶ ἄρχονται ψάλλειν εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ β'.

Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, Ἀλληλούια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου, Ἀλληλούια (εἰς τὸ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἀλληλούια).

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κριματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

Κλίρον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἄθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ . . . Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ . . . Ναὶ, Ἀλληλούια.

Ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ β'.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με, συνέ και με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου. Ἐλέησόν με Κύριε (ἐν τῷ τέλος ἐκάστου στίχου ψάλλεται τὸ Ἐλέησόν με Κύριε).

Ὅτι ἐγεννήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχρη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην,

Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξέκαιτησα.

Ἐκ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ἐκλινα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου, εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Δόξα Πατρὶ, Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, Ἐλέησόν με Κύριε, Κύριε.

Ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ Ἱερεὺς) Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ α' Χορὸς εἰς ἦχον πλάγιον τοῦ δ'.

Καὶ ἐλέησόν με, Ἀλληλούϊα.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου. Ἀλληλούϊα.

Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην. Ἀλληλούϊα.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με. Ἀλληλούϊα.

Ἀρχοῦντες κατεδιώξαν με δωρεὰν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου. Ἀλληλούϊα.

Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰρέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι. Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Καὶ εὐθύς ὁ Διάκονος Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἱερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἄρχεται ὁ β' Χορὸς τὰ Εὐλογητάρια.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

κατὰ τῶν Ἁγίων ὁ χορὸς εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς (ἐν ἐκάστῳ καὶ φῶς τῶν Εὐλογηταρίων προβάλλεται τὸ Εὐλογητὸς εἶ Κύριε). — Ὁ παλάμη ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με. — Εἰκὼν εἰμι τῆς φωνῆς σου. — Ἀνάπαυσον ὁ Θεὸς τὸν δοῦλόν σου. —

καὶ τὸ τριλαμπὲς τῆς μιᾶς Θεότητος. — Καὶ νῦν Χαῖρε σεμνὴ τθεὸν σαρκὶ τεκοῦσα. — Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεὸς, καὶ ἀνάπαυσον τὸν δοῦλόν σου. Ἐάν πολλοὶ Ἱερεῖς εἰς ἓνα ἕκαστον Τροπάριον μνημονεύουσι, τοῦ

Διακόνου ἐκφωνοῦντος ἐν ἐκάστῳ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν (τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια ὄρα ἐν τῷ Ὁρολογίῳ).

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Εὐλογηταρίων οἱ Χοροὶ ἄρχονται τῶν κατ' ἤχον νεκρωσίμων Ἰδιομέλων.

Ἦχος α'.

Ποία τοῦ βίου τροφή διαμένει λύπης ἀμέτοχος; ποία δόξα ἔστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος; πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα, μία ῥοπή καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται· ἀλλ' ἐν τῷ φωτὶ, Χριστέ, τοῦ προσώπου σου, καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὠραιότητος, ὄν ἐξέλέξω ἀνάπαυσον ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β'.

Ὡς ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὄναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος· πάλιν δὲ ἠχούσης τῆς σάλπιγγος νεκροὶ, ὡς ἐν σεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστέ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, ὄν μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν Ἁγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὸ πνεῦμα τοῦ σοῦ δούλου, Χριστέ.

Ἦχος γ'.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον, οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα, ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται· διὸ Χριστῷ τῷ ἀθάνατῳ βασιλεῖ βοήσωμεν, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ἦχος δ'.

Ὅντως φοβερώτατον, τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον, πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βίαιως χωρίζεται ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφωνίας ὁ φυσικώτατος δεσμὸς θείῳ βουλήματι ἀπὸτέμνεται· δι' ὃ σὲ ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον, ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλόανθρωπε.

Ἦχος πλάγιος α'.

Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου βοῶντος, ἐγὼ εἰμι γῆ καὶ σποδός, καὶ πάλιν κατενόησα ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ εἶδον τὰ

ὅστ' αὖ τὰ γεγυμνωμένα καὶ εἶπον, ἄρα τίς ἐστι βασιλεὺς, ἢ στρατιώτης; ἢ πλούσιος, ἢ πέννης; ἢ δίκαιος, ἢ ἁμαρτωλός; Ἄλλὰ ἀνάπανσον, Κύριε, μετὰ δικαίων τὸν δοῦλόν σου ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος πλάγιος β'.

Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις, τὸ πλαστοργόν σου γέγονε πρόσταγμα, βουληθεὶς γὰρ ἐξ ἀοράτου τε καὶ ὁρατῆς με ζῶον συμπῦξαι φύσεως, γῆθέν μου τὸ σῶμα διέπλασας, δέδωκας δέ μοι ψυχὴν τῇ θείᾳ σου καὶ ζωοποιῶ ἐμπνεύσει, δι' ὃ Χριστὲ τὸν δοῦλόν σου, ἐν χώρα ζώντων, ἐν σκηναῖς δικαίων κατὰταξον.

Ἦχος βαρὺς.

Ἀνάπανσον, Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, ὃν μετέστησας ἀδελφὸν ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαιρῶν, κράζοντα, δόξα σοι.

Ἦχος πλάγιος δ'.

Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ὅταν ἐννοήσω τὸν θάνατον, καὶ ἴδω ἐν τοῖς τάφοις κειμένην τὴν κατ' εἰκόνα Θεοῦ πλασθεῖσαν ἡμῶν ὠραιότητα ἄμορφον, ἄδοξον, μὴ ἔχουσαν εἶδος. Ὡ τοῦ θαύματος! τί τὸ περὶ ἡμᾶς τοῦτο γέγονε μυστήριον; πῶς παρεδόθημεν τῇ φθορᾷ; πῶς συνεζεύχθημεν τῷ θανάτῳ; ὄντως Θεοῦ προστάξει, ὡς γέγραπται, τοῦ παρέχοντος τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπανσιν.

Δόξα Πατρὶ (ὁ αὐτός).

Ὁ θάνατός σου, Κύριε, ἀθαρασίας γέγονε πρόξενος, εἰ μὴ γὰρ ἐν μνήματι κατετέθης, οὐκ ἂν ὁ Παράδεισος ἠρέωκετο, δι' ὃ τὸν μεταστάντα ἀνάπανσον, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν (ὁ αὐτός).

Ἄγρη Παρθένε, τοῦ Λόγου Πύλη, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μήτηρ, ἰκέλευε ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος Οὐ θέλω ὑμᾶς ἄγροεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους, ὁ Διάκονος Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς τὰς δύο συγχωρητικὰς εὐχὰς, καὶ εἰς τὸ

τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς, ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, καὶ μνημονεύουσιν αὐθις ἅπαντες οἱ παρευρισκόμενοι Ἱερεῖς, καὶ ἀκολούθως ἢ παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως νεκρώσιμος Ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν τελευταῖον τοῦ λειψάνου ἀσπασμὸν ψάλλεται ὑπὸ τοῦ 6' Χοροῦ τὸ Προσόμοιον Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν, δῶμεν ἀδελφοὶ τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ· καὶ συνοδεύομεν τὸ λείψανον μέχρι τοῦ τάφου ψάλλοντες τὸ Θρηνηῶ καὶ ὁδύρομαι.

Ἐὰν ἡ Διακαινήσιμος ἐβδομάς, ψάλλομεν μέχρι τοῦ Ναοῦ τὸ Χριστὸς ἀνέστη (τὸ αὐτὸ καὶ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα). Μετὰ τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἅπαξ, καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνὰ μίαν, εἶτα ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος δὲ ἐκάστης Καταβασίας τὸ Χριστὸς ἀνέστη τρίς, τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ὁ Διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, ὁ Ἀρχιερεὺς Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἱ Ἱερεῖς, ἀπ' θ' ψάλλεται τὸ Σαρκὶ ὑπνώσας δις, καὶ εὐθὺς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἰς τὸ τέλος ὁ Διάκονος τὸ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὰς δύο συγχωρητικὰς Εὐχὰς· εἰς τὸ τέλος Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων κτλ. ὡς ἀνωτέρω, καὶ ἡ Ἀπόλυσις, ἀντὶ δὲ τοῦ Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ αὐτὸ ψάλλομεν καὶ μέχρι τοῦ τάφου. Μετὰ τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀφοῦ εἰτέλλωμεν ἐν τῷ Ναῷ μετὰ τοῦ λειψάνου, ὁ Ἀρχιερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εἶτα τὸ Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως ἅπαξ, καὶ δις ὑπὸ τῶν Χορῶν καὶ ἀκολούθως ἢ νεκρώσιμος συνήθης Ἀκολουθία, ὡς προδιετυπώθη.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ αὐτὴ τάξις τῆς νεκρωσίμου Ἀκολουθίας ψάλλεται εἰς ἅπαντας τοὺς κοιμηθέντας, καὶ εἰς Βασιλεῖς, Πατριάρχας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, καὶ εἰς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, καὶ εἰς αὐτὰ ἔτι τὰ βρέφη, εἰς ὧν τὴν Ἀκολουθίαν ἀφαιροῦνται τὰ κατ' ἤχον Ἰδιόμελα, λέγεται δὲ καὶ ἡ διὰ τὰ βρέφη ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σημειουμένη Εὐχή, ὡς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

(Παύλου ἐπιστολὴ Β', πρὸς Κορινθ. Κεφ. Γ').

ΠΕΡΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Τὰ εἰς τοὺς κεκοιμημένους ἀδελφοὺς γινόμενα *Τρίτα* δηλοῦσι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Συμεὼν Θεσσαλονίκης, ὅτι ὁ κοιμηθεὶς ἀδελφὸς ὑπὸ τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐξ ἀρχῆς συνετέθη. Τὰ δὲ *Ἐννεατα* τῶν κεκοιμημένων σημαίνουν ὅτι ὁ διαλυθεὶς εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη, ἔχει νὰ συγκαταριθμηθῇ μετὰ τῶν ἐννέα αὐτῶν ταγμάτων τῶν Ἀγγέλων, ὡς αὐτὸς καὶ αὐτός. Τὰ δὲ *Τεσσαρακοστά* δηλοῦσιν ὅτι, ἐν τῇ μελλούσῃ Ἀναστάσει συντεθεὶς πάλιν, κατὰ τρόπον ὑψηλότερον, ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀναληφθῇ, ὡς ὁ Κύριος, καὶ ἀρπαγῆς ἐν νεφέλαις νὰ ὑπαντήσῃ τῷ Κριτῇ. Ταύτας τὰς τρεῖς καταστάσεις τοῦ ἀνθρώπου σημαίνουν τὰ *Τρίμηνα* καὶ *Ἐξάμηνα* καὶ *Ἐννεάμηνα*. Καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῦτα τελοῦνται ὑπὲρ καθαρισμοῦ τοῦ ἀποθανόντος.

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΔΟΣΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ

ΗΤΟΙ

ΤΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΚΕ' ΜΑΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΩΝ ΙΗ' ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΣΩΝ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Ἑρμηνευτικοὶ τούτου κανόνες.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ἐκρίθη καὶ ἐπάναγκες τοῖς τε Ἱερεῦσι καὶ τοῖς ψάλταις τὸ γινώσκειν, εἰ δὲ μή γε, τὸ εὐρίσκειν εὐχερέστερον τὴν λύσιν ἀποριῶν καὶ δυσχερειῶν, ὅσας συνεπάγεται ἡ τῶν ἀκινήτων λεγομένων ἐορτῶν, ἧτοι τοῦ Μηνολογίου, σύμπτωσις μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καὶ ποιεῖται μὲν καθ' ἑκάστην σύμπτωσιν ἐπαρκῆ λόγον περὶ τούτων τὸ Τυπικόν, ἀλλ' οὐδὲν ἦττον εἰς Πίναξ, οἷος ὁ ἐπόμενος, παρέχει μείζονα τὴν εὐχέρειαν καὶ ἱκανοποιεῖ τὴν περιέργειαν τοῦ φιλομαθοῦς· ἐπειδὴ δὲ αἱ κινηταὶ ἐορταὶ τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου οὔτε πέραν τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου (ἧτις ἐστὶ τὸ πρῶμώτερον ὄριον τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου) κατέρχονται, οὔτε δύνανται προχωρῆσαι ἐπέκεινα τῆς ΚΕ' Μαΐου, ἧτις ἐστὶ τὸ ἔσχατον ὄριον μέχρι τοῦ ὁποίου ἐκτείνεται τὸ τέλος τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἧτοι ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, διὰ τοῦτο ὁ Πίναξ ταῦτα ἔχει ἀρχῆς καὶ τέλους ὄρια, καὶ μόνον τὰς ἐν τῷ χρονικῷ τούτῳ διαστήματι ἐορτάς τοῦ Μηνολογίου περιλαμβάνει, παρέχων ὡς ἐν κατόπτρῳ τὰς δυνατὰς εὐκολίας, ὥστε νὰ δύνανται οὕτω

πως οί Ἱερεῖς καὶ οί ψάλται συμβιδάζειν ἀκόπως τὴν τυπικὴν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν διάταξιν, καὶ διαλύειν πάντα δισταγμὸν, καὶ διασκεδάζειν πᾶσαν ἐνδεχομένην ἀπορίαν. Ὅπως δὲ κατανοηθῆ καὶ ἀποβῆ εὐχερεστέρα ἢ τοῦ Πίνακος χρήσις, ἀναγκαῖται ἐθεωρήθησαν αἱ ἐξῆς σημειώσεις.

Α'. Τὸ Ἅγιον Πάσχα ταλαντεύεται ἐντὸς τοῦ μεταξὺ τῆς ΚΒ' Μαρτίου καὶ ΚΕ' Ἀπριλίου ἐκ τριάκοντα τεσσάρων ἡμερῶν διαστήματος· ἐπομένως καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξίς κινεῖται ἐντὸς τοῦ ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου χρονικοῦ χώρου· τῶν δ' ἐν ταῖς δυοῖς πρώταις στήλαις τοῦ Πίνακος ἐκάστης ἑορτῆς κειμένων ἀριθμῶν, οἱ πρῶτοι μὲν δεικνύουσι τὰς ἡμερομηνίας ἀφ' ὧν, ὅταν ἀρχῆται τὸ Τριῶδιον, συμπίπτει τὸ Πάσχα εἰς τὴν ὑπὸ τῆς δευτέρας στήλης δεικνυομένην ἡμερομηνίαν, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται αἱ ἡμέραι καὶ ἐβδομάδες τοῦ Τριωδίου ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου, καθ' ἃς συμπίπτει ἐν ἐκάστῳ ἔτει ἡ ζητούμενη ἑορτή· καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ στήλῃ σημειοῦνται οἱ ἐν τῷ Τυπικῷ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων τῆς Τυπικῆς Διατάξεως, ἐν αἷς διασαφηνίζονται τὰ τῆς ἱεραῆς Ἀκολουθίας κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Παραδείγματος χάριν, ἐπιθυμοῦμεν ἵνα γνωρίζωμεν κατὰ τὸ αὐθ' (1889) ἔτος ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τίνι ἡμέρᾳ καὶ ἐν τίνι ἐβδομάδι τοῦ Τριωδίου συμπίπτει; εὐρίσκομεν τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἣτις ἐστὶν ἡ Θ' Ἀπριλίου, εἶτα βλέπομεν ἐν ταῖς δυοῖς στήλαις τῆς ἑορτῆς ταύτης, καὶ εὐρίσκομεν ἐν μὲν τῇ α' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν κθ', ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, ἐν δὲ τῇ β' στήλῃ τὸν ἀριθμὸν θ' Ἀπριλίου, ὅς ἐστὶν ἡ ἡμερομηνία τοῦ Πάσχα τοῦ ἔτους ἐκείνου, ἀπέναντι δὲ τῶν ἀριθμῶν τούτων σημειοῦνται καὶ ἡ τοῦ Τριωδίου ἐβδομάς, ὡς καὶ ἡ ἡμέρα ἐν ἣ συμπίπτει ἡ ἑορτὴ, ἔστι δὲ ἡ πέμπτη τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.

Β'. Αἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ τῷ Πεντηκοσταρίῳ συμπίπτουσαι ἀκίνητοι τοῦ Μηνολογίου ἑορταὶ εἰσι τὸν ἀριθμὸν ιη', ἀπὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου (Ἰανουαρίου ΙΑ'), καθ' ἣν δυνατὸν νὰ ἀρχῆται τὸ Τριῶδιον, μέχρι τῆς ἑορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου (Μαΐου ΚΕ'), ἣτις δυνατὸν νὰ τελεῖται ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ τῶν ἑορτῶν αἱ μὲν ιβ' ἀνήκουσι τῷ Τριωδίῳ, αἱ δὲ ε' τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ὡς δείκνυσιν ὁ Πίναξ.

Γ'. Ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΙΓ' Φεβρουαρίου περιλαμβανομένων ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν δύο τελευταίων τοῦ Μαΐου, ἦτοι τῆς τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς τοῦ Προδρόμου, αἱ μὲν δυνατὸν νὰ τελῶσιν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ ἐκτὸς, αἱ δὲ ἐντὸς τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ἐκτὸς, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς τοῦ Πάσχα. Ὡς ἐκ τούτου, ὅταν αἱ στῆλαι τῶν διαφορουμένων τούτων ἑορτῶν μὴ προβαίνωσιν ἐπέκεινα τοῦ σημειουμένου ὁρίου τῶν ἀριθμῶν, εὐδήλον ὅτι αἱ ἑορταὶ αὗται τελοῦσιν ἐν ἐκείνοις τοῖς ἔτεσιν αἱ μὲν ἔξω τοῦ Τριωδίου, αἱ δὲ ἔξω τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Δ'. Ἐν τῷ Πίνακι δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄφει ἡ προκύπτουσα, ὡς ἐκ τῶν Βισέκτων ἐτῶν, φαινομενικὴ μεταξὺ τῶν ἀριθμῶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πάσχα ἀνωμαλία, καθότι τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον καθορισθῆναι ἐν Πίνακι. Διὸ καὶ ὀφείλομεν διασαφηνίσαι ἐνταῦθα ὅτι, ὅταν ἔχωμεν ἐν νῶ δύο ἔτη μὴ Βίσεκτα ἢ Βίσεκτα καὶ τὰ δύο ὄντα, ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ τοῦ Τριωδίου ἐναρξίς, ὡς καὶ αἱ τοῦ Μηνολογίου ἀκίνητοι ἑορταὶ μετὰ τῶν κινητῶν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμβαίνει κατ' αὐτὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπαρεγκλίτως. Ἀλλ' ὅταν λάβωμεν ἐν νῶ δύο ἔτη, ὧν τὸ μὲν Βίσεκτον, τὸ δὲ μὴ, ἔχοντα ὁμῶς τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν τοῦ Πάσχα, προκύπτει δυσχέρειά τις περὶ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς τὰς συμπιπτούσας πρὸ τῆς ἐμβολίμου ἡμέρας τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, διότι τὰ τοιαῦτα ἔτη ἔχουσι τὰς ἡμερομηνίας τῆς ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου διαφόρους, ἐπομένως καὶ πάσας τὰς ἑορτάς τὰς πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου. Οὕτω, λόγου χάριν, ἔχομεν τὸ μὴ Βίσεκτον ἔτος ,αωθ' (1889) καὶ τὸ Βίσεκτον ,αθ' (1900) ἅτινα ἔχουσι τὸ Πάσχα αὐτὴν τὴν Θ' Ἀπριλίου, τοῦ πρώτου ἢ ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου συμπίπτει τῇ ΚΘ' Ἰανουαρίου, τοῦ δευτέρου δὲ τῇ Λ' διὰ τοὺς προρρηθέντας λόγους. Κατὰ συνέπειαν, μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἔτος ἀρχῆς τοῦ Τριωδίου μέχρι τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ὅτε καὶ γίνεται ἡ προσθήκη τῆς ἐμβολίμου ταύτης ἡμέρας, πρέπει διὰ τὰς ἐπιλαχούσας ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἑορτάς νὰ λαμβάνωμεν οὐχὶ τὴν ἀπέναντι τοῦ Πησχαλίου ἀριθμοῦ ἐν τῷ Πίνακι σημειουμένην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ὡς ἡμέραν τῆς ἐπιγραφομένης ἑορτῆς, ἀλλὰ τὴν ὑπὸ ταύτην κειμένην, ἦτοι τὴν ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ τῆς κατὰ τὸ Βίσεκτον ἐκεῖνο ἔτος ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου ἡμερομηνίαν, ὡς μήπω ἐλθούσης τῆς

ΚΘ' Φεβρουαρίου· μετὰ τὴν ΚΘ' ὅμως αἱ ἡμέραι τῶν ἐπιλαχουσῶν ἑορτῶν μέχρι τέλους, ἔρχονται ἀπέναντι τοῦ Πασχαλίου ἀριθμοῦ. Ἐκ τοῦ παραλληλισμοῦ δύο ἑορτῶν, μιᾶς μὲν συμπιπτούσης πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, ἐτέρας δὲ συμπιπτούσης μετὰ τὴν ΚΘ', ἀποδεικνύονται σαφῶς τὰ προειρημένα. Παραδείγματος χάριν, ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἣτις ἐστὶ μία τῶν πρὸ τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου ἑορτῶν, ἐν μὲν τῷ μὴ Βισέκτῳ ἔτει, αωθ' (1889) συμπίπτει τῇ Πέμπτῃ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος (ὡς προεῖρηται ἐν § Α'), ἐν δὲ τῷ Βισέκτῳ, αθ' (1900) τῇ Τετάρτῃ τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος. Ἡ ἑορτὴ ὅμως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἣτις ἐστὶ μετὰ τὴν ἐμβόλιμον τῆς ΚΘ' Φεβρουαρίου, συμπίπτει κατ' ἀμφοτέρα τὰ ἔτη ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἢτοι τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος· τοιοῦτοτρόπως σκεπτέον καὶ περὶ πάσης ἄλλης ζητουμένης ἑορτῆς πρὸς ἄρσιν τῆς φαινομενικῆς ἀνωμαλίας τῶν ἡμερῶν τοῦ Πίνακος ἐπὶ τῇ συμπτώσει Βισέκτου ἔτους.

Ε'. Ὅταν τὸ Ἅγιον Πάσχα συμπίπτει τῇ ΚΔ' Ἀπριλίου, τύχη δὲ τὸ ἔτος ἐκεῖνο Βισέκτον, τὸ Τριώδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ΙΔ'.

Ο ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΣ

ΠΙΝΑΞ

Τριωδίου ήμερομηνία	Πάσχα ήμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ §
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΑ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁ- σίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κουροβιάρχου.	
Ἰανουαρίου 11	Μαρτίου 22	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει † Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	42—44
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἀρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΖ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτωνίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπίπτει Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
11	22	Τῇ Παρ. τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος.	1
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1
15	26	Τῇ Δευτέρῃ.	1
16	27	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—6
17	28		

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΙΗ' Ἰανουαρίου τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀθανα- νασιου καὶ Κυρίλλου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	3—4
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
13	24	Τῇ Παρασκευῇ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
18	29	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—4
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ Κ' Ἰανουαρίου τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ὁσίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἑβδομ.	1
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	1
14	25	Τῷ Σαββ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ.	1
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1
20	31	Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	1

Τριωδίου ἡμερομηνία	Πάσχα. ἡμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΕ' Ἰανουαρίου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγο- ρίου τοῦ Θεολόγου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
13	24	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
14	25	Τῇ Πέμπτῃ.	1
15	26	Τῇ Τετάρτῃ.	1
16	27	Τῇ Τρίτῃ.	1
17	28	Τῇ Δευτέρῃ.	1
18	29	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου. Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου	5—7
19	30	καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
20	31	Τῇ Παρασκευῇ.	1
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Πέμπτῃ.	1
22	2	Τῇ Τετάρτῃ.	1
23	3	Τῇ Τρίτῃ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1
24	4	Τῇ Δευτέρῃ.	1
25	5	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου.	5—7
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΖ' Ἰανουαρίου ἡ ἀνα- κομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.	
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρίτῃ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρῃ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—6

14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
15	26	Τῇ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομάδος.	1—3
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
20	31	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	5—6
Ἀπριλίου			
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	1—3
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
27	7	† Τῇ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	5—6
—			
		Τῇ Α' Ἰανουαρίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.	ἴδε Τυπικοῦ §
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται		
Ἰανουαρίου	Ἀπριλίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπύπτει	
11	22	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Τυρινῆς.	1—3
12	23	Τῇ Πέμπτῃ.	1—3
13	24	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
14	25	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
15	26	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
16	27	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.	5—7
17	28	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	8
18	29	Τῇ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	1—3

19	30	Τῆ Πέμπτη.	1—3
20	31	Τῆ Τετάρτη.	1—3
Ἄπριλιου			
21	1	Τῆ Τρίτη.	1—3
22	2	Τῆ Δευτέρα.	1—3
23	3	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου.	5—7
24	4	Τῷ Σαβ. τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἑβδομάδος.	1—3
25	5	Τῆ Παρασκευῆ.	1—3
26	6	Τῆ Πέμπτη.	1—3
27	7	Τῆ Τετάρτη.	1—3
28	8	Τῆ Τρίτη.	1—3
29	9	Τῆ Δευτέρα.	1—3
30	10	† Τῆ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρ.	5—7
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ Β' Φεβρουαρίου ἡ Ὑπα- παντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη- σοῦ Χριστοῦ.	Ἴδε Τυπικοῦ
		Ἡ μνήμη τῆς Ὑπαπαντῆς συμπύπτει	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου		
11	22	Τῆ Δευτέρα τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.	21—24
12	23	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.	11-13-20
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς ἑβδ.	1—3
14	25	Τῆ Παρασκευῆ.	1—3
15	26	Τῆ Πέμπτη.	1—3
16	27	Τῆ Τετάρτη.	1—3
17	28	Τῆ Τρίτη.	1—3
18	29	Τῆ Δευτέρα.	1—3
19	30	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω.	11—13
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	19

		Ἀπριλίου		
21	1		Τῆ Παρασκευῇ τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδομάδος.	1—3
22	2		Τῆ Πέμπτη.	1—3
23	3		Τῆ Τετάρτη.	1—3
24	4		Τῆ Τρίτη.	1—3
25	5		Τῆ Δευτέρα.	1—3
26	6		† Τῆ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου.	11—13
27	7		Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1—3
28	8		Τῆ Παρασκευῇ.	1—3
29	9		Τῆ Πέμπτη.	1—3
30	10		Τῆ Τετάρτη.	1—3
31	12		Τῆ Τρίτη.	1—3
Φεβρουαρίου				
1	12		Τῆ Δευτέρα.	1—3
2	13		† Τῆ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	11—13
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται		Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ I' Φεβρουαρίου τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου		Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει.	
11	22		Τῆ Τρ. τῆς Β' ἐβδ. τῶν Νηστ.	28
12	23		Τῆ Δευτέρα.	26—27
13	24		† Τῆ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	23—25
14	25		Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	26—22
15	26		Τῆ Παρασκευῇ.	18—19
16	27		Τῆ Πέμπτη.	17
17	28		Τῆ Τετάρτη.	16
18	29		Τῆ Τρίτη.	13—15
19	30		Τῆ Δευτέρα.	12

20	31	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.	3—5
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.	10—11
22	2	Τῆ Παρασκευῆ.	9
23	3	Τῆ Πέμπτη.	1
24	4	Τῆ Τετάρτη.	9
25	5	Τῆ Τρίτη.	1
26	6	Τῆ Δευτέρα.	1
27	7	† Τῆ Κυρ. τῆς Ἀπόκρεω.	3—5
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	6
29	9	Τῆ Παρ. τῆς τοῦ Ἀσώτου ἐβδ.	6—8
30	10	Τῆ Πέμπτη.	1
31	11	Τῆ Τετάρτη.	1
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Τρίτη.	1
2	13	Τῆ Δευτέρα.	1
3	14	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Ἀσώτου.	3—5
4	15	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου ἐβδομάδος.	1
5	16	Τῆ Παρασκευῆ.	1
6	17	Τῆ Πέμπτη.	1
7	18	Τῆ Τετάρτη.	1
8	19	Τῆ Τρίτη.	1
9	20	Τῆ Δευτέρα.	1
10	21	† Τῆ Κυρ. τοῦ Τελ. καὶ Φαρισ.	3—5

Τριωδίου ήμερομηνία	Πάσχα ήμερομηνία		Ἰδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΔ' Φεβρουαρίου ἢ 6' εὗρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Προδρόμου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Τρ. τῆς Δ' ἐβδ. τῶν Νηστ.	6—8
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
13	24	+ Τῇ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	16
14	25	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομ.	1
15	26	Τῇ Παρασκευῇ	9
16	27	Τῇ Πέμπτῃ.	2
17	28	Τῇ Τετάρτῃ.	2
18	29	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
19	30	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
20	31	+ Τῇ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	13—15
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῷ Σαββ. τῆς Β' ἐβδομάδος.	1
22	2	Τῇ Παρασκευῇ.	9
23	3	Τῇ Πέμπτῃ.	9
24	4	Τῇ Τετάρτῃ.	9
25	5	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
26	6	Τῇ Δευτέρᾳ.	17
27	7	+ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.	12
28	8	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομ.	10—11
29	9	Τῇ Παρασκευῇ.	9
30	10	Τῇ Πέμπτῃ.	9
31	11	Τῇ Τετάρτῃ.	9
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῇ Τρίτῃ.	6—8
2	13	Τῇ Δευτέρᾳ.	5

26	6	Τῆ Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυνῆς.	8—10
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	13
28	8	Τῆ Παρασκευῆ.	6
29	9	Τῆ Πέμπτη.	4—5
30	10	Τῆ Τετάρτη.	1—3
31	11	Τῆ Τρίτη.	11
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Δευτέρα τῆς Γ' ἐβδομάδος.	11
2	13	† Τῆ Β' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	8—10
3	14	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος.	13
4	15	Τῆ Παρασκευῆ.	6
5	16	Τῆ Πέμπτη.	4—5
6	17	Τῆ Τετάρτη.	1—3
7	18	Τῆ Τρίτη.	11
8	19	Τῆ Δευτέρα τῆς Β' ἐβδομάδος.	11
9	20	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Ὀρθοδοξίας.	8—10
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' ἐβδομάδος.	7
11	22	Τῆ Παρασκευῆ.	6
12	23	Τῆ Πέμπτη.	4—5
13	24	Τῆ Τετάρτη τῆς Α' ἐβδομάδος.	1—3
—			
Εἰ τὸ Τριώ-	Τὸ Πάσχα	Τῆ ΚΕ' Μαρτίου ὁ Εὐαγ-	Ἴδε
διον ἄρχεται	ἔσται	γελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεο-	τύπικου
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	τόκου.	§
		Ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμ-	
		πίπτει.	
11	22	Τῆ Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου.	73—76
12	23	Τῆ Τρίτη.	73—76
13	24	Τῆ Δευτέρα.	73—76
14	25	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.	70—72
15	26	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	69

16	27	Τῆς Μ. Παρασκευῆς.	69
17	28	Τῆς Μ. Πέμπτης.	65—68
18	29	Τῆς Μ. Τετάρτης.	64
19	30	Τῆς Μ. Τρίτης.	63
20	31	Τῆς Μ. Δευτέρας.	62
Ἀπριλίου			
21	1	† Τῆς Κυριακῆς τῶν Βαίων.	55—61
22	2	Τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	51—54
23	3	Τῆς Παρ. τῆς ἐβδ. τῶν Βαίων.	49—50
24	4	Τῆς Πέμπτης.	21
25	5	Τῆς Τετάρτης.	21
26	6	Τῆς Τρίτης.	20
27	7	Τῆς Δευτ. τῆς 5' ἐβδ. τῶν Βαίων.	30—31
28	8	† Τῆς Ε' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	46—48
29	9	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.	42—45
30	10	Τῆς Παρασκευῆς.	37—41
31	11	Τῆς Πέμπτης τοῦ Μ. Κανόνος.	36
Φεβρουαρίου			
1	12	Τῆς Τετάρτης.	32—35
2	13	Τῆς Τρίτης.	20
3	14	Τῆς Δευτέρας τῆς Ε' ἐβδομάδος.	30—31
4	15	† Τῆς Δ' Κυρ. τῶν Νηστειῶν.	26—29
5	16	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος.	23—25
6	17	Τῆς Παρασκευῆς.	22
7	18	Τῆς Πέμπτης.	21
8	19	Τῆς Τετάρτης.	21
9	20	Τῆς Τρίτης.	20
10	21	Τῆς Δευτέρας τῆς Δ' ἐβδομάδος.	19
11	22	† Τῆς Κυρ. τῆς Σταυροπροσκυν.	12—18
12	23	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ' ἐβδομάδος.	9—11
13	24	Τῆς Παρασκευῆς τῆς Γ' ἐβδου.	1—8

Τριωθίου ἡμερομηνία	Πάσχα ἡμερομηνία		Ἴδε Τυπικοῦ
Εἰ τὸ Τριωθίον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.	§
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου συμπύπτει	
11	22	Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	35—37
12	23	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	34
13	24	Τῇ Τρίτῃ.	30—32
14	25	Τῇ Δευτέρᾳ.	30—32
15	26	† Τῇ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	33
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	30—32
17	28	Τῇ Παρασκευῇ	30—32
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	30—32
19	30	Τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	27—29
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	26
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτέρᾳ.	26
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	23—25
23	3	Τῷ Σαββ. τῆς Γ' ἐβδομάδος τῶν Μυροφόρων.	21—22
24	4	Τῇ Παρασκευῇ.	19—20
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	19—20
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	19—20
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	19—20
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	19—20
29	9	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	16—18
30	10	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Β' ἐβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.	13—15
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10—12

Φεβρουαρι.			
1	12	Τῆ Πέμπτη.	10—12
2	13	Τῆ Τετάρτη.	10—12
3	14	Τῆ Τρίτη.	10—12
4	15	Τῆ Δευτέρα.	10—12
5	16	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Θωμᾶ.	7—9
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος.	1—3
7	18	Τῆ Παρασκευῆ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	4—6
8	19	Τῆ Πέμπτη.	1—3
9	20	Τῆ Τετάρτη.	1—3
10	21	Τῆ Τρίτη.	1—3
11	22	Τῆ Δευτέρα τῆς Διακαινησίμου.	1—3
12	23	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα.	1
13	24	Τῷ Μ. Σαββάτῳ.	1
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ ΚΕ' Ἀπριλίου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.	*Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπύπτει	
11	22	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
12	23	Τῆ Παρασκευῆ τῆς αὐτῆς ἑβδ.	
13	24	Τῆ Πέμπτη.	
14	25	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11
15	26	Τῆ Τρίτη.	10—11
16	27	Τῆ Δευτέρα.	10—11
17	28	† Τῆ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	9

18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παραλύτου ἐβδομάδος.	10—11
19	30	Τῇ Παρασκευῇ.	10—11
20	31	Τῇ Πέμπτῃ.	10—11
	Ἄπριλιου		
21	1	Τῇ Τετ. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	10—11
22	2	Τῇ Τρίτῃ.	
23	3	Τῇ Δευτέρᾳ.	
24	4	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου.	9
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἐβδομάδος.	7—8
26	6	Τῇ Παρασκευῇ.	7—8
27	7	Τῇ Πέμπτῃ.	7—8
28	8	Τῇ Τετάρτῃ.	7—8
29	9	Τῇ Τρίτῃ.	7—8
30	10	Τῇ Δευτέρᾳ.	7—8
31	11	+ Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἐβδομάδος.	3—4
2	13	Τῇ Παρασκευῇ.	3—4
3	14	Τῇ Πέμπτῃ.	3—4
4	15	Τῇ Τετάρτῃ.	3—4
5	16	Τῇ Τρίτῃ.	3—4
6	17	Τῇ Δευτέρᾳ.	3—4
7	18	+ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ.	3—4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Διακαινησίμου ἐβδομάδος.	1—2
9	20	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.	1—2
10	21	Τῇ Πέμπτῃ.	1—2
11	22	Τῇ Τετάρτῃ.	1—2

12	23	Τῆ Τρίτῃ.	1—2
13	24	Τῆ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου.	1—2
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ Β' Μαΐου ἢ Ἀνακομιδῆ τοῦ Λευφάνου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου συμπύπτει	§
11	22	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
12	23	Τῆ Παρασκευῆ.	10
13	24	Τῆ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.	10
14	25	Τῆ Τετάρτῃ τῆς τοῦ Πάσχα Ἀποδόσεως.	8—9
15	26	Τῆ Τρίτῃ.	
16	27	Τῆ Δευτέρᾳ.	
17	28	† Τῆ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ.	5—6
18	29	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
19	30	Τῆ Παρασκευῆ.	
20	31	Τῆ Πέμπτῃ.	
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῆ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	7
22	2	Τῆ Τρίτῃ.	
23	3	Τῆ Δευτέρᾳ.	
24	4	† Τῆ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτ.	
25	5	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Παρλύ- του ἐβδομάδος.	5—7
26	6	Τῆ Παρασκευῆ.	
27	7	Τῆ Πέμπτῃ.	
28	8	Τῆ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκ.	7

29	9	Τῆς Τρίτης.	
30	10	Τῆς Δευτέρας.	
31	11	+ Τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου.	5—6
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφόρων ἑβδομάδος.	
2	13	Τῆς Παρασκευῆς.	
3	14	Τῆς Πέμπτης.	
4	15	Τῆς Τετάρτης.	
5	16	Τῆς Τρίτης.	
6	17	Τῆς Δευτέρας.	
7	18	+ Τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων.	4
8	19	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδομάδος.	2—3
9	20	Τῆς Παρασκευῆς.	1
10	21	Τῆς Πέμπτης.	1
11	22	Τῆς Τετάρτης.	1
12	23	Τῆς Τρίτης.	1
13	24	Τῆς Δευτέρας τῆς τοῦ Θωμᾶ ἑβδ.	1
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆς Η' Μαΐου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου συμπύπτει.	
11	22	Τῆς Παρασκευῆς τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	20
12	23	Τῆς Πέμπτης.	16
13	24	Τῆς Τετάρτης.	16
14	25	Τῆς Τρίτης.	16
15	26	Τῆς Δευτέρας.	16

16	27	† Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἀγίων Πα- τέρων.	17—19
17	28	Τῷ Σαβ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	16
18	29	Τῆ Παρασκευῆ.	16
19	30	Τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.	13—15
20	31	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	10—12
Ἀπριλίου			
21	1	Τῆ Τρίτη.	
22	2	Τῆ Δευτέρα.	
23	3	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.	7—9
24	4	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
25	5	Τῆ Παρασκευῆ.	
26	6	Τῆ Πέμπτη.	
27	7	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	4—6
28	8	Τῆ Τρίτη.	4—6
29	9	Τῆ Δευτέρα.	4—6
30	10	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος.	1—3
31	11	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	4—6
Φεβρουαριῶν.			
1	12	Τῆ Παρασκευῆ.	4—6
2	13	Τῆ Πέμπτη.	4—6
3	14	Τῆ Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκ.	4—6
4	15	Τῆ Τρίτη.	
5	16	Τῆ Δευτέρα.	
6	17	† Τῆ Κυρ. τοῦ Παραλύτου.	1—3
7	18	Τῷ Σαββάτῳ τῆς τῶν Μυροφό- ρων ἐβδομάδος.	1—3
8	19	Τῆ Παρασκευῆ.	1—3
9	20	Τῆ Πέμπτη.	1—3

10	21	Τῇ Τετάρτῃ.	1—3
11	22	Τῇ Τρίτῃ.	1—3
12	23	Τῇ Δευτέρᾳ.	1—3
13	24	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων.	1—3
—			
Εἰ τὸ Τριώ- διον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῇ ΚΑ' Μαΐου τῶν Ἀγίων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.	Ἴδε Τυπικοῦ §
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων συμπίπτει	
15	26	† Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγ. Πάντων.	25—27
16	27	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	24
17	28	Τῇ Παρασκευῇ.	23
18	29	Τῇ Πέμπτῃ.	23
19	30	Τῇ Τετάρτῃ.	23
20	31	Τῇ Τρίτῃ.	23
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῇ Δευτ. τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.	20—22
22	2	† Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστ.	17—19
23	3	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	14—16
24	4	Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως.	14—16
25	5	Τῇ Πέμπτῃ.	10
26	6	Τῇ Τετάρτῃ.	10
27	7	Τῇ Τρίτῃ.	10
28	8	Τῇ Δευτέρᾳ.	10
29	9	† Τῇ Κυρ. τῶν Ἀγ. Πατέρων.	11—13
30	10	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνά- ληψιν.	10
31	11	Τῇ Παρασκευῇ.	10

Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.	9
2	13	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	8
3	14	Τῆ Τρίτη.	6
4	15	Τῆ Δευτέρα.	6
5	16	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.	7
6	17	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	6
7	18	Τῆ Παρασκευῆ.	6
8	19	Τῆ Πέμπτη.	6
9	20	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	3—5
10	21	Τῆ Τρίτη.	1—2
11	22	Τῆ Δευτέρα.	1—2
12	23	† Τῆ Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος.	1—2
13	24	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ Παραλύτου.	1—2
Εἰ τὸ Τριώδιον ἄρχεται	Τὸ Πάσχα ἔσται	Τῆ ΚΕ' Μαΐου ἢ Γ' εὗρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.	Ἴδε Τυπικοῦ
Ἰανουαρίου	Μαρτίου	Ἡ εὐροτὴ τοῦ Προδρόμου συμπύπτει	§
19	30	† Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἀγίων Πάντων.	11
20	31	Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Πεντηκοστῆς.	10
	Ἀπριλίου		
21	1	Τῆ Παρασκευῆ.	
22	2	Τῆ Πέμπτη.	
23	3	Τῆ Τετάρτη.	
24	4	Τῆ Τρίτη.	

25	5	Τῆ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγ. Πνεύματος.	8—9
26	6	† Τῆ Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς.	8—9
27	7	Τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.	7
28	8	Τῆ Παρασκευῆ.	7
29	9	Τῆ Πέμπτη.	
30	10	Τῆ Τετάρτη.	
31	11	Τῆ Τρίτη.	
Φεβρουαρ.			
1	12	Τῆ Δευτέρᾳ.	
2	13	† Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πατέρων.	6
3	14	Τῷ Σαββάτῳ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν.	
4	15	Τῆ Παρασκευῆ.	5
5	16	Τῆ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως.	5
6	17	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.	1
7	18	Τῆ Τρίτη.	
8	19	Τῆ Δευτέρᾳ.	
9	20	† Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ.	3
10	21	Τῷ Σαββάτῳ τῆς ἐβδομάδος τῆς Σαμαρείτιδος.	
11	22	Τῆ Παρασκευῆ.	
12	23	Τῆ Πέμπτη.	
13	24	Τῆ Τετάρτη τῆς Ἀποδόσεως τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.	1—2

Ἐν τῇ τῆς Κυριακῆς Ἀκολουθίᾳ.

Σελίς 61, § 4, εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ἀφαίρεσον τὸ Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Τῇ Α' τῆς Ἰνδίκτου.

Σελίς 63, § 2, σειρά 1, ἀνάγνωθι Μετὰ τὸ μεσονυκτικόν. Σελ. 64, § 4, εἰς τὰ Ἀπολυτικά πρόσθεσ τοῦ Ὁσίου. Σελ. 65, σειρά 8, ἀντὶ ἐν Σαββάτῳ ἀνάγνωθι ἐν Δευτέρᾳ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

18.—Τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ.

Σελίς 88, § 3, σειρά 17, πρόσθεσ καὶ ἐκ τῆς 5' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου δ'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

13.—Τοῦ Χρυσοστόμου.

Σελίς 100, § 6, σειρά 6, ἀνάγνωθι Κοινωνικὸν «Λίνεετ'ε».

16.—Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Σελίς 100, § 3, σειρά 17, ἀνάγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

25.—Τῇ ἑορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως.

Σελίς 136, § 30, ἀντὶ τῇ Α' τοῦ μηνὸς διόρθου τῇ ΑΑ'.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

1.—Τῇ ἑορτῇ τῆς Περιτομῆς.

Σελίς 143, § 5, σειρά 13, πρόσθεσ αἱ Καταβασίαι «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» διπλαῖ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

2.—Τῆ ἑορτῇ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Σελίς 176, πρὸ τῆς 1 § πρόσθετες Περιπτώσεις. Α'. Ὡσαύτως καὶ πρὸ τῶν § 11, 19 καὶ 21 Β', Γ', Δ' τῶν σελίδων 181, 184 καὶ 186. Σελ. 183, § 15, σειρὰ 2 πρόσθετες καὶ τὰ Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν». Αὐτόθι σειρὰ 14, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα ε' καὶ τοῦ Τριωδίου γ'.

10.—Τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους.

Σελίς 194, § 20, σειρὰ 10, διορθωτέον Μετὰ τὸ Τρισάγιον τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου κτλ. τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Ἀπόλυσις.

24.—Τῆ Α' καὶ Β' εὐρέσει.

Σελίς 198, § 7, σειρὰ 3, διορθωτέον οὕτω τὰ Καθίσματα κατὰ σειρὰν, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου τὸ Προκείμενον «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ» κτλ. τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

ΜΑΡΤΙΟΣ

9.—Τῶν ἁγίων Μ' Μαρτύρων.

Σελίς 206, § 9, σειρὰ 19, πρόσθετες Αἱ Καταβασίαι ἐν μὲν τῇ Α' καὶ Γ' Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, ἐν δὲ τῇ Β' Δ' καὶ Ε' τὸ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου». Σελ. 207, § 11, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι τῆς Β', Γ', Δ', Ε' καὶ 5' ἑβδομάδος. Σελ. 20, § 20, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν.

25.—Τῆ ἑορτῇ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Σελίς 215, § 7, σειρὰ 1, ἀνάγνωθι μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν. Σελ. 224, § 13, σειρὰ 6, πρόσθετες ἡ Ὑπακοή. Σελ. 232, § 47, σειρὰ 1, πρόσθετες, ἀντὶ μετὰ τὸν Ν' μετὰ τὸ Μεσονυχτικόν τὸ Τρισάγιον κτλ. Σελ. 245, § 72, ὑποσημείωσις, ἀνάγνωθι μετὰ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

23.—Τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Σελίς 255, ἐν τῇ ὑποσημείωσει 5, τῆς § 22, εἰς τὸ τέλος πρόσθετες

πλὴν τοῦ ὅτι τὰ πρῶτα ἐσπέρια Στιχηρὰ καὶ τὰ τῶν Αἰνῶν ψάλλον-
ται μόνα τοῦ Ἁγίου.

ΜΑΪΟΣ

21.—Τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

Σελίς 276, εἰς τὸ τέλος τῆς § 5, πρόσθεε Εἰ δὲ τύχοι ἐν τῇ Ἀποδό-
σει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τὴν διάταξιν ὅρα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ἁγίου
Γεωργίου, § 31.

25.—Τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 285, § 7, ἀντὶ τῶν § εἰς τὸ τέλος 14—17, γράφε 14—16.

ΙΟΥΝΙΟΣ

24.—Τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου.

Σελίς 289, § 7, σειρά 5, ἀνίγνωθι Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ
Προδρόμου.

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἐν σελίδι 305, μετὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, πρόσθεε
Ἐάν ἡ ΛΑ' Ἰουλίου τύχη ἐν Κυριακῇ, ἡ προεόρτιος τῆς Προόδου τοῦ
Σταυροῦ Ἀκολουθία καταλιμπάνεται, μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ Ὁρθρῷ Κα-
νόνοσ προεορτίου, καὶ τοῦτο ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς τῶν πόλεων. Ἐν δὲ
ταῖς ἱεραῖς Μοναῖς ἐξακολουθήτωσαν αἱ Τυπικαὶ αὐτῶν ἀρχαῖαι διατάξεις.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

Ἐν τῇ καθημερινῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Σελίς 342, § 19, ἀντὶ σελίς 338, γράφε 69.

Εἰς τὸ Μ. Ἀπόδειπνον.

Σελίς 346, ἀντὶ τοῦ § 22, γράφε 23.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Σελίς 350 ἀντὶ τῶν § 27, 28, γράφε 28, 29.

Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 355, § 39, σειρὰ 9, πρόσθεσ πρώτον ὁ Εἰρμός «Ὁ θειότατος προετύπωσε», εἶτα εἰς τὸ α' Τροπάριον κτλ.

Κυριακή Ε' τῶν Νηστειῶν.

Σελίς 366, § 55, σειρὰ 15, πρόσθεσ καὶ τῆς Ὑσίας δ', τὰ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Στίχοι «Ἐπομένων ὑπέμεινα», καὶ «Ἐστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου». Αὐτόθι σελίς 367, § 57, ἀντὶ § 27 γράφε 31.

Τῆ Μ. Δευτέρα.

Σελίς 371, § 67, σειρὰ 27, πρόσθεσ καὶ ψάλλομεν τὰ δ' τῶν Αἰνῶν Ἰδιόμελα εἰς δ', Δόξκ καὶ νῦν «Κύριε ἐρχόμενος» καὶ παρακατιῶν, σειρὰ 31, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ὑποσημειώσεως 44, γράφε 31.

Τῆ Μ. Παρασκευῆ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σελίς 378, § 84, σειρὰ 2, πρόσθεσ τὰ τῶν Ἀποστίχων ε' Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις» κτλ. εἰς 5'.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

Τῆ Παρασκευῆ τῆς Διακαινησίμου.

Σελίς 391, § 7, σειρὰ 12, ἀνάγνωθι Ἀναστάσιμα γ', τῆς Θεοτόκου γ' καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν».

Τῆ Κυριακῆ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Σελίς 404, § 42, σειρὰ 9, ἀνάγνωθι τὸ Κάθισμα τῶν Πατέρων καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΚΘΕΣΙΣ τῆς Ἐπιτροπῆς	Σελίς.	γ'
ΠΙΤΤΑΚΙΟΝ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος	»	ια'
ΚΑΝΩΝ ΟΕ' τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμ. Συνόδου καὶ ἐρμη- νεῖαι αὐτοῦ. Παραινετικά ἀποσπάσματα ἐκ τῶν Ἰωάν- νου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου	»	ιγ'

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

Η Θ' ΩΡΑ	Σελ.	1
Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ	»	2
Περὶ τοῦ <i>Εὐλογητοῦ</i> ὁ Θεός	»	2
Περὶ τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ	»	2
Περὶ τοῦ Α' Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τῆς Α' Στάσεως τοῦ Ψαλτηρίου	»	5
Περὶ τοῦ ΡΜ' ψαλμοῦ <i>Κύριε ἐκέκραξα</i>	»	5
Περὶ τῶν πρώτων ἐσπερίων Στιχηρῶν	»	6
Περὶ τοῦ Α' ἐσπερίου Δοξαστικοῦ	»	7
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Προκειμένου	»	8
Περὶ τῶν ἐν τῷ Ἐσπερινῷ Ἀναγνωσμάτων	»	8
Περὶ Ἀρτοκλασίας	»	8
Περὶ τῶν ἐσπερίων Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Ἀποστίχων	»	9
Περὶ τοῦ <i>Νῦν ἀπολύεις</i> καὶ τοῦ Τρισαγίου	»	10

Περὶ τῶν Ἀπολυτικίων	Σελ.	11
Περὶ τῆς Ἀπολύσεως ἐν γένει	»	11
Ο ΟΡΘΡΟΣ	»	13
Περὶ τοῦ Μεσονυκτικοῦ	»	13
Περὶ τοῦ Ἐξαψάλμου	»	15
Περὶ τοῦ Θεοῦ Κύριος	»	16
Περὶ τοῦ Ψαλτηρίου	»	17
Περὶ τῶν Καθισμάτων	»	17
Περὶ τῶν Εὐλογηταρίων, τῆς Ὑπακοῆς, τῶν Ἀναβαθ- μῶν, καὶ τοῦ Προκειμένου	»	18
Περὶ τῶν Κανόνων	»	18
Περὶ τῶν Στίχων τῶν ψαλλομένων πρὸ τῶν Τροπα- ρίων τῶν Κανόνων	»	19
Περὶ τοῦ ἐν τῇ Γ' Ὁδῇ Καθίσματος	»	20
Περὶ Κοντακίου καὶ Οἴκου	»	21
Περὶ τῶν Καταβασιῶν	»	21
Περὶ τοῦ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τῆς Κυριακῆς Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	»	22
Περὶ τῆς ἐν τῇ Θ' Ὁδῇ Στιχολογίας τοῦ Μεγαλύ- ρει ἢ ψυχὴ μου	»	23
Περὶ τῶν Ἐξαποστειλαρίων	»	23
Περὶ τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἰνῶν	»	24
Περὶ τοῦ Δοξαστικοῦ τῶν Αἰνῶν	»	25
Περὶ τοῦ Θεοτοκίου τοῦ μετὰ τὸ Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν	»	26
Περὶ τῆς Δοξολογίας	»	2
Περὶ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς <i>Σήμερον σωτηρία</i>	»	28
Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	»	29
Περὶ τῶν Τυπικῶν καὶ τῶν Μακαρισμῶν	»	29
Περὶ τῶν Ἀντιφώνων	»	29
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Εἰσοδικῶν	»	30
Περὶ τῶν μετὰ τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτικίων	»	31
Περὶ τῶν ἐν τῇ Λειτουργίᾳ ψαλλομένων Κοντακίων	»	32
Περὶ τοῦ Τρισαγίου Ὑμνου	»	34
Περὶ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου	»	34

Περὶ τοῦ Ἀλληλοῦια τοῦ Ἀποστόλου	Σελίς	35
Περὶ τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου	»	36
Περὶ τοῦ Ἀξιόν ἐστιν	»	36
Περὶ τοῦ Κοινωνικοῦ	»	37
Περὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς	»	38
Περὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Εὐλογία Κυρίου	»	39
Περὶ τοῦ Δι' Εὐχῶν	»	33

ΤΟ ΤΥΠΙΚΟΝ

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, Ὁρθρου καὶ Λειτουργίας	Σελ.	41
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας.	»	49
Μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς.	»	51
Ὁ Ὁρθρος	»	52
Ἡ Λειτουργία	»	56
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῆς Λειτουργίας τῶν ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν ἑορτῶν καὶ τῶν ἑορταζομένων Ἀγίων	»	63
Μὴν Σεπτέμβριος	»	63
» Ὀκτώβριος	»	86
» Νοέμβριος	»	94
» Δεκέμβριος	»	110
» Ἰανουάριος	»	140
» Φεβρουάριος	»	175
» Μάρτιος	»	202
» Ἀπρίλιος	»	247
» Μάϊος	»	264
» Ἰούνιος	»	287

» Ἰούλιος	Σελίς 294
» Αὐγουστος	» 305

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου	Σελ. 329						
Κυριακή τοῦ Ἀσώτου	» 330						
Σάββατον πρὸ τῆς Ἀπόκρεω	» 331						
Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω	» 332						
Κυριακή τῆς Τυρινῆς	» 336						
Δευτέρα τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν	<table style="display: inline-table; vertical-align: middle;"> <tr> <td style="font-size: 3em; vertical-align: middle;">}</td> <td>ὁ Ὄρθρος</td> <td>» 339</td> </tr> <tr> <td></td> <td>ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων</td> <td>343—344</td> </tr> </table>	}	ὁ Ὄρθρος	» 339		ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων	343—344
}	ὁ Ὄρθρος	» 339					
	ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων	343—344					
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	» 346						
Τετάρτη τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348						
Παρασκευὴ τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 348						
Σάββατον τῆς Α' Ἑβδομάδος	» 349						
Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας	» 350						
Κυριακὴ Β' τῶν Νηστειῶν	» 354						
Κυριακὴ Γ' τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως	» 355						
Κυριακὴ Δ' τῶν Νηστειῶν	» 359						
Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 360						
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ἀποδείπνου	» 360						
Ὁ Μέγας Κανὼν μετὰ Ὄρθρου	» 362						
Παρασκευὴ τῆς Ε' Ἑβδομάδος	» 363						
Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος μετὰ Ἀποδείπνου	» 363						
Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος ἐν τῷ Ὄρθρῳ	» 365						
Κυριακὴ Ε' τῶν Νηστειῶν	» 366						
Παρασκευὴ τῶν Βαίων	» 367						
Σάββατον τοῦ Λαζάρου	» 368						
Κυριακὴ τῶν Βαίων	» 369						
Μεγάλῃ Δευτέρᾳ εἰς τὸν Ὄρθρον	» 370						
Μεγάλῃ Τρίτῃ	» 372						
Μεγάλῃ Τετάρτῃ	» 373						

Μεγάλη Πέμπτη εἰς τὸν Ὁρθρον	Σελίς	374
Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Παθῶν	»	375
Μεγάλη Παρασκευή {	Αἱ Ὁραὶ	» 376
	Ὁ Ἑσπερινός	» 378
Μέγα Σάββατον {	Ὁ Ὁρθρος	» 379
	Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Λειτουργίας	» 381

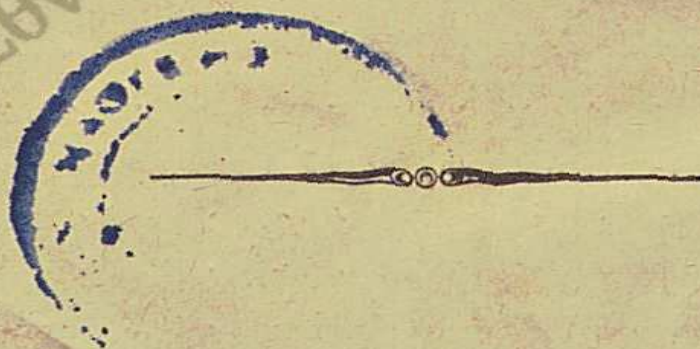
ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΥ

Τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα {	Ὁ Ὁρθρος	Σελ.	383
	Ἡ Λειτουργία	»	386
	Ὁ Ἑσπερινός	»	388
Τῆ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου	»	389	
Τῆ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου	»	390	
Τῆ Κυριακῇ τοῦ Ἀντίπασχα	»	391	
Τῷ Σαββάτῳ ἢ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ	»	393	
Τῆ Γ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	394	
Τῆ Δ' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	395	
Τῆ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς	»	396	
Τῆ Ε' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	397	
Τῆ ς' Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα	»	398	
Τῆ Τετάρτῃ τῆς ς' Ἑβδομάδος. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα	»	400	
Τῆ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως	»	401	
Τῆ Ζ' Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Συνόδου	»	403	
Τῷ Σαββάτῳ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος (Μνήμη τῶν Κοιμημένων)	»	405	
Τῆ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς	»	406	
Τῆ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων	»	411	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ

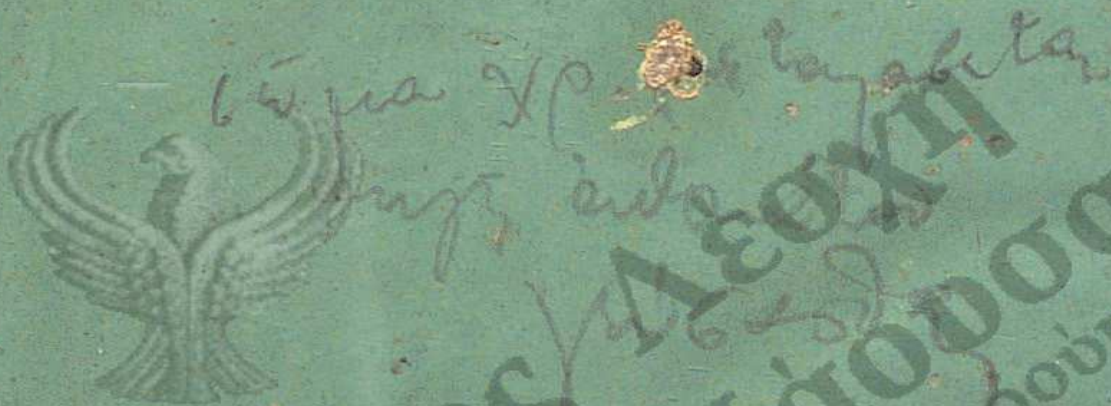
Η ΕΝ Τῷ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚῷ ΝΑῶ τάξις τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου	Σελ.	415
--	------	-----

Η ΕΝ ΤΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΩ ΝΑΩ τάξις τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἁγίων Παθῶν	Σελίς 419
ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ Ἐγκαινίων Ναοῦ	» 426
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΑΝΑΡΡΗΣΙΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τοῦ Οἰ- κουμενικοῦ Θρόνου	» 436
ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ἐπὶ τὸν Οἰ- κουμενικὸν Θρόνον	» 438
Η ΕΝ Τῃ Μ. ΕΚΚΛΗΣΙΑ τελετὴ τῆς ΙΝΔΙΚΤΟΥ τῇ Α' Σεπτεμβρίου	» 439
ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ τῆς ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ΕΝΑΡΞΕΩΣ καὶ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ τῶν Ἀκολουθιῶν τῶν Μ. Ἑορτῶν	» 440
ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ, καθ' ἃς χοροστατεῖ ὁ Πα- τριάρχης ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Ναῷ	» 442
Περὶ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ	» 445
Περὶ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ	» 447
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ εἰς Κοιμηθέντας	» 450
Περὶ Μνημοσύνων	» 456
ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΥ ἤτοι τῶν ἀπὸ τῆς ΙΑ' Ἰανουαρίου μέχρι τῆς ΚΕ' Μαΐου περιλαμβανομένων ΙΗ' ἀκοιμήτων Ἑορτῶν τῶν ἀπαντωσῶν ἐντὸς τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου	» 457
Ὁ Ἑορτοδρόμιος Πίναξ	» 461
ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ	» 481

Εὐξείνως Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

βιβλίο αρ. 123456789

Εὐξείνως Δεσφίη
Πιοντίων Νάουσσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

ΕΥΣΕΒΙΟΥΣ ΜΑΘΟΥΡΟΥ
ΠΡΟΨΥΧΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΕΒΛΕΤΗΝ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΑΛΙΟΝ

